

2 HYLOZOIIKAN MAAILMANKATSOMUS

2.1 Johdanto

¹Kuvaavinta meidän ajallemme on yleinen elämänahdistus, siitä huolimatta, että monet (erityisesti ”kriitikot”) yrittävät peittää sen. Maailman- ja elämänskatsomukset puhkeavat kuin saippuakuplat, ja ihmiset tuntevat vaeltavansa pohjattomalla suolla. Heitä ei myöskään auta heidän alitajuntansa, joka kaikkien heidän inkarnaatioidensa aikana on omaksunut pitämättömiä illuusio- ja fiktiojärjestelmiä. Jopa vanhat ”vihityt”, joilla ei ole ollut tilaisuutta muistaa esoteerista tietoaan uudelleen, tuntevat olonsa epävarmaksi ja hämmentyneeksi. Harkitseva ihminen tarvitsee tukevaksi perustaksi maailmankuvan, jolla seisoa. Ne, jotka eivät ole koskaan olleet vihittyjä tai vain alempiin asteisiin vihittyjä, tyytyvät useimmissa tapauksissa elämänskatsomukseen.

²Ihmiskunta tarvitsee ideologian, joka tyydyttää sekä emotionaali- että mentaalitajunnan tarpeet, joka antaa meille maailmankatsomuksen (tietoa todellisuudesta) ja elämänskatsomuksen (tietoa elämänlajeista). Vain sellainen ideologia voi vapauttaa meidät vallitsevan elämäntietämättömyyden idiologioista, illuusioista ja fiktioista, harhaluuloista ja taikauskoista ja voi vapauttaa tunteen vihasta (pelosta, halveksunnasta jne.).

³Hylozooinen järjestelmä on osoittanut loogisen vakuuttavuutensa niille, jotka syvään iskostuneista katsantatavoista riippumatta ovat kyenneet käsittämään järjestelmän ja sen yksinkertaiset järkevät selitykset, ja jotka näkevät vaivaa soveltaakseen sitä selityspäätöksenä. Vanha sanonta, jonka mukaan on mahdotonta todistaa esoteriikan oikeellisuus, on virheellinen. Vanhojen järjestelmien epätäydellisyys oikeutti tällaisen sanonnan. Mutta aina siitä lähtien kun hylozooinen järjestelmä esitettiin, on ollut mahdollista todistaa esoteriikan oikeellisuus.

⁴Esoteriikka on viidennen luomakunnan tieto. Neljännen luomakunnan neroilla ja kaikkeinlaisilla uskonnon, filosofian ja tieteen auktoriteeteilla ei ole mahdollisuutta arvioida esoteriikan arvoa työhypoteesina ilman perusteellista tutkimusta. Sen oikeutusta työhypoteesina ei voi kiistää kukaan, joka on perinpohjaisesti tutkinut sen todellisuussisällön. Mutta sen oivaltaminen, että todellisuus ei voi olla toisenlainen, on mahdollista vain sille, joka on joskus vihitty johonkin hylozooiseen tietokuntaan ja jolla tämä erityinen tieto on piilevänä. Eksoteristit voivat todeta, että järjestelmä muodostaa ristiriidattoman, loogisen kokonaisuuden, että todetut tosiasiat voidaan aina asettaa oikeisiin yhteyksiinsä, että järjestelmä selittää enemmän kuin mikään muu järjestelmä ja tekee sen verrattomasti ylivoimaisella tavalla. He eivät koskaan pysty kiistämään sitä, että esoteerinen tieto on kaikista hypoteeseista verrattomasti ylivoimaisin, koska se selittää tuhansia muuten käsittämättömiä ja selittämättömiä ilmiöitä järkevällä ja kiistattomalla tavalla. Ja tämä on se tosiasia, joka osoittaa sen yhdenmukaisuuden todellisuuden kanssa. Kaikki muut hypoteesit tulevat ennemmin tai myöhemmin osoittamaan kestättömyytensä.

⁵Ajatus viidennestä luomakunnasta on niin äärimmäisen lähellä inhimillistä ajattelua, että on hämmästyttävää, ettei sitä ole esitetty jo kauan sitten. Tällaista mahdollisuutta ovat ehkäisseet teologinen fictionalismi ja useiden todellisuuskäsitteiden puute (kehitys, korkeammat tajunnanlait jne.). Darwinismi tarjosi ajatuksen ihmistyyppin edelleen ”jalostamisesta”, mikä liittyi yhtä epärealistiseen nerokkuuskoulutusta koskevaan päähänpistoon nietzscheläisen yliihmiskarikatyyrin tapaan.

⁶Vain ne voivat väittää olevansa esoteerikkoja, jotka hallitsevat pythagoralaisen hylozoiiikan ja kykenevät siten yksinkertaisella, ristiriidattomalla ja kaikkein yleisimmällä tavalla selittämään tuhansia muutoin ikuisesti ratkaisemattomia ongelmia; jotka oivaltavat hylozoiiikan ehdottoman ylivoimaisuuden kaikkiin muihin ylifyysisen todellisuuden selitysyrityksiin nähden; joiden ei koskaan tarvitse kysyä, ”kuka sen sanoi?”, vaan jotka voivat itse ratkaista ovatko väitetyt tosiseikat myös todellisia tosiasioita, ja osaavat sijoittaa nämä oikeisiin yhteyksiinsä. Ne, jotka vetoavat auktoriteetteihin, jotka pystyvät vain toistamaan, osoittavat, etteivät he ole

todellisia esoteerikkoja. Hylozoiikan selitysmahdollisuudet ovat niin perustavanlaatuisia ja ilmeisiä jokaiselle sekavuudesta ja dogmatismista vapaalle terveelle järjelle, niin että se, joka hallitsee hylozoiikan, ei voi olla vakuuttumatta siitä, että tämä on ainoa oikea selitys, että sen kaltainen todellisuus on. On mahdotonta kuvitella mitään järkevämpää. Järjestelmän käsittämiseen ei tarvita ”oppineisuutta”, vain tervettä järkeä ja loogista ajattelukykyä. Kaikessa suuremmoisessa yksinkertaisuudessaan se on vertaansa vailla.

⁷Etsijöille voidaan vahvistaa suuntaa antava peruslause: mitä yksinkertaisempi selitys on, sitä oikeampi, sitä lähempänä oikeaa todellisuuskäsitystä. Mitä monimutkaisempi, vaikeammin käsiteltävä, sitä epätodennäköisempi se on. Tämä on havainto, joka erityisesti matemaatikkojen pitäisi helposti oivaltaa oikeaksi. Sillä on yleismaailmallinen sovellus. Totuus on kaikkein yksinkertaisin asia, mutta myös vaikein löytää. Perustotuuksia on täysin mahdotonta löytää ilman korkeammista valtakunnista annettua selitystä. Kun selitys on annettu, se on ehdottoman itsessään selvä. Tietenkin nämä ”avaimet” annetaan vain ”vihityille”.

⁸Hylozooisen mentaalijärjestelmän on tarkoitus tarjota vankkumaton perusta tulevaisuuden filosofialle ja tieteelle. Tähän mennessä tällaista perustaa ei ole ollut. Tarkoituksena oli esittää esoteerinen tieto sellaisessa muodossa, että älymystö, filosofit ja tiedemiehet mukaan luettuina, jotka ovat vielä aivan liian riippuvaisia käytetystä esitystavasta, olisivat pakotettuja oivaltaamaan, että esoteerikka on jotain, jota oppineiden on ennemmin tai myöhemmin tutkittava. Ylimielisen torjunnan aika on ohi.

⁹Tulevaisuuden esoteeriset mentaalijärjestelmät tulevat sisältämään verrattoman paljon enemmän esoteerisia tosiasioita kuin hylozoikka nykyään. Pytagoraan todellisuusjärjestelmä pysyy kuitenkin perusjärjestelmänä. Meidän tulisi olla kiitollisia Pytagoralle tästä yksinkertaisesta järjestelmästä ja sen sisältämästä opetuksesta, joka koskee olemassaolon kolmea todellisuusaspektia, yhä korkeampilaatuisia ainemaailmoja, monadeja ja niiden evoluutiota kautta yhä korkeampien luomakuntien, monaditajunnan asteittaista kehittymistä monadin hankiessa tajuntaa yhä korkeampien ainelajien pitkässä sarjassa, kosminen kaikkietävyys lopullisena päämääränä.

¹⁰Pytagoralainen hylozoikka on ainoa maailmankatsomus, joka on selittänyt olemassaolon kolmiyhteyksyyden, elämän kolme perustavaa ja erottamatonta aspektia, elämän välttämättömän edellytyksen kaikissa yhteyksissä. Ne ovat manifestaation edellytys.

¹¹Todellisuuden kolme perusaspektia, aine-, liike- ja tajunnan aspekti ovat tilan, ajan ja lain välttämättömät edellytyksen.

¹²Aine on tilan edellytys, liike on ajan edellytys, ja että luonnonprosessi edellyttää lakia, tiesivät jo vanhimmat kreikkalaiset filosofit, mikä käy selvästi ilmi siitä, että he tekivät eron tapahtumien mekaanisten ja finaalisten (tarkoituksenmukaisten) syiden välillä.

¹³Seuraavan voidaan sanoa olevan yhteenveto kirjailijan aiemmin julkaistuissa teoksissa käsitellystä hylozooisesta mentaalijärjestelmästä.

¹⁴Tämä maailmankatsomus on elämäntutkimuksen perusta, ja elämäntutkimus on oikeuskäsityksen perusta.

¹⁵Maailmankatsomukseen kuuluvat ennen kaikkea luonnontutkimuksen eri alat (tähtitiede, geologia, kemia, fysiikka, biologia) sekä teknologiset soveltavat tieteenalat, eli olemassaolon aineen ja liikkeen tutkiminen.

¹⁶Elämäntutkimukseen sisältyy se, mikä koskee tajunnan aspektia ja ihmistä yhteiskuntalähteenä: oikeuskäsitys, valtio, yhteiskunta jne.

¹⁷Elämäntutkimus, joka ei perustu hylozooiseen maailmankatsomukseen, on hiekalle rakennettu.

¹⁸Yleisesti ottaen ekstravertit yksilöt, joilla on verhoissaan parittomat departementit (1,3,5,7) (erityisesti kausaali- ja triadiverhossaan), ovat erityisen kiinnostuneita maailmankatsomuksen ongelmista, kun taas introvertit yksilöt, joilla on parilliset departementit (2,4,6), pyrkivät ratkaisemaan elämäntutkimuksen ongelmia.

2.2 Hylozoiikan matemaattinen terminologia

¹Käytetyt nimitykset ovat johdonmukaisesti matemaattisia.

²Mikä tahansa nimistö, joka nimeää tuntemattomia maailmoja, aineita, energioita, tajuntoja jne. termeillä, jotka ovat käsittämättömiä, enemmän tai vähemmän epäonnistuneita, puhumattakaan harhaanjohtavista tai typeryyttävistä termeistä, koska niitä käytetään väärin tietämättömyyden vuoksi, on merkityksetön ja aiheuttaa lähes aina käsitesekaannusta.

³Matemaattinen terminologia mahdollistaa täsmällisen käsityksen mistä tahansa tarkoitettusta maailmasta ja yksilön kosmisessa evoluutiossa saavuttamasta asteesta.

⁴Riittää, kun tehdään lopullisesti selväksi, että jokainen maailma jne. eroaa joka suhteessa kaikista muista, että jokainen korkeampi maailma tuo mukanaan tajunnankapasiteetin ja energiavaikutuksen käsittämättömästä tehostumista.

⁵Matemaattisen merkintätavan ylivoimaisuus tarkkuuden suhteen on kiistaton. Toinen etu on se, että tämän nimistön yleisempi käyttö vaikeuttaisi huijareiden mahdollisuuksia saada ihmiset hyväksymään heidän epäselvät vihjailunsa ja epämääräiset sanontatapansa.

⁶Nimitys ”maailma 43” antaa enemmän tietoa kuin nimitys ”manifestaalimaailma”, sillä se määrittelee ainakin kyseisen maailman suhteellisen aseman 49 maailman sarjassa. Sen lisäetuna on, että nimistö on kansainvälinen.

⁷Vaikka kaikki näennäisesti sulautuu yhteen, matemaattiset jaottelut ovat kuitenkin perustalta: luvun kolme ollessa perustavanlaatuisen, edelleen luku seitsemän aineaspektin suhteen, luku yhdeksän tajunnan aspektin suhteen (kolme triadia) ja luku kaksitoista liikeaspektin suhteen (kaksitoista eläinrataenergiaa).

OLEMASSAOLON KOLME ASPEKTIA

2.3 Hylozoiikan kolmiyhteisyysoppi

¹Kolmiyhteisyysoppi eli trinitismi on pythagoralaisen hylozoiikan oppi olemassaolon kolmesta aspektista. Se on välttämätön todellisuuden oikealle ymmärtämiselle.

²Olemassaolo on kolmen samanarvoisen todellisuusaspektin kolmiyhteisyys:

aineaspekti
liikeaspekti (energia-aspekti)
tajunnanaspekti

³Ne ovat toisiinsa sekaantumatta tai muuntumatta toisiinsa hajoamatta ja erottamattomasti yhdistyneitä.

⁴Mikään näistä kolmesta aspektista ei voi olla olemassa ilman kahta muuta, ja näin on kaikissa maailmoissa koko kosmoksessa.

⁵On olemassa vain yksi aine (ikiaine), yksi tajunta (kosminen kokonaistajunta), yksi energianlähde (dynamis). Dynamis, ikiatomi, kollektiivitajunta ovat elämän kolme perustekijää.

⁶Pytagoras kutsui tätä ainoaa oikeaa todellisuuskäsitystä hylozoiikaksi (”henkiseksi materialismiksi”) selventäen siten, että ”henki” on atomien tuhoutumaton tajunta.

⁷Kolme kaikkien todettavissa olevaa absoluuttia ovat todellisuuden kolme aspektia: aine, tajunta ja liike, jotka jokainen voi suoraan todeta, mutta joita filosofit eivät ole aiempien ajattelijoiden fiktioiden vuoksi kyenneet löytämään. Nimitys ”liikeaspekti” vaikuttaa oppineista todennäköisesti liian naiivilta. Mutta on tärkeää, että olemassaolon kolme absoluuttia voidaan välittömästi todeta. Voima, energia, tahto jne. ovat apukäsitteitä, jotka nykyaikaiset sofistit (käsitematematikot) voivat selitellä pois.

⁸Liikkeen alkuperä on ikiaineen dynaaminen energia (jota Pytagoras kutsui nimellä dynamis), maailmankaikkeuden perpetuum mobilen perussyys.

⁹Energia on liikkeessä olevaa ainetta. Korkeammat ainelajit ovat energiaa suhteessa alempiin

lajeihin. Aine ei hajoa energiaksi vaan korkeammaksi aineeksi.

¹⁰Todellisuuden kolmen erottamattoman aspektin tuntemuksesta seuraa myös sellaisten ilmausten ymmärtäminen kuin ”kaikki on ainetta”, ”kaikki on tajuntaa” ja ”kaikki on energiaa”. Tällä tarkoitetaan sitä, että ”kaikki on myös ...”.

2.4 Todellisuuden kolme aspektia

¹Ikiaineen potentiaalisuus aktualisoituu ikitomeissa. Aineen potentiaaliset ominaisuudet ilmenevät manifestaatioaineessa (kosmisissa atomeissa, aurinkokunnallisissa molekyyliissä ja molekyyliaggregaateissa). Ominaisuudet ilmenevät liikkeessä olevien aineiden suhteissa. Liike on se, joka saa aikaan kaiken ja mahdollistaa elämän ja elämän ilmentymät. Tajunnan aspekti antaa meille mahdollisuuden hankkia tietoa aineellisista suhteista ja aineellisista reaktioista liikkeessä, menetelmästä, jolla voi hankkia kaikkivaltuuden (dynamiksen) ja siten liikkeen hallinnan. Kollektiivitajunta (planetaarinen ja kosminen) antaa meille tietoa siitä, mitä kukin yksilö omalaadussaan on kyennyt löytämään kolmesta todellisuusaspektista.

²Maailmoissa 47–49 olevalle minälle ”kaikki” on ainetta, maailmoissa 45–47 olevalle minälle ”kaikki” on tajuntaa, maailmoissa 43–45 olevalle minälle ”kaikki” on energiaa. Tämä sanan ”kaikki” väärinkäyttö vaikuttaa parantumattomalta. Yksi aspekti ei ole koskaan kaikki. Sen kutsuminen ”kaikeksi” siksi, että se on kaikkea hallitseva aspekti, on osoitus pedagogisesta avuttomuudesta. Ilman ainetta ei ole tajuntaa eikä energiaa. Aineaspekti on kaiken objektiivinen perusta ja syy. Koko kosmos koostuu atomeista. Tämä on ensimmäinen perustosiasia.

³Länsimaalainen lähtee aineaspektista ja intialainen tajunnan aspektista. Se, mitä ensimmäinen kutsuu atomeiksi, jälkimmäinen kutsuu deevoiksi. Involuutioaineeseen (sekundaariaineeseen) kuuluvilla atomeilla ja molekyyleillä on passiivinen tajunta, joka voi aktivoitua ulkopäin. Tämän ansiosta intialainen ymmärtää verrattomasti paremmin suuren määrän ilmiöitä, joita fysikalisti ”kuolleele” aineellaan ei voi koskaan selittää ja jotka hän tietenkin omahyväisessä itsesokeudessaan kieltää. Hän ei edes aavista, kuinka naurettava hän on tajunnan aspektia tutkineiden silmissä. Fysikalisti on taitava teknikko kaikkine keksintöineen. Mutta ”okkultisti” on tietoinen useammista suuremman merkityksen omaavista maailmoista.

⁴Ensimmäinen Shankara (pian Buddhan jälkeen) yritti vetää joogafilosofien huomion pois aineaspektista ja suunnata sen yksinomaan tajunnan aspektiin. Tämä johti siihen, että toinen Shankara poisti kokonaan aineaspektin, ikään kuin sitä ei olisi olemassa. Näin syntyi uudenlainen väärinkäsitys: aine on ”illuusio”; uskottelua, joka on puolustanut itseään lähes kaksituhatta vuotta. Hylozoiikan tehtävänä on poistaa tämä uskottelu. Hylozoiikka tulee lopullisesti vahvistamaan olemassaolon kolme todellisuusaspektia.

⁵Kun perustus on kerran luotu kolmen perustavanlaatuisen todellisuusaspektin ymmärtämykselle, mikään ei tietenkään estä sitä, että tajunnan aspektista tajunnankehityksen huomioon ottaen tulee hallitseva aspekti tai että tahtoaspekti toteuttavana tekijänä asetetaan etusijalle. Aineaspekti on silloin sekä tajunnan että energian itsestään selvä perusta, eikä sitä tarvitse enää huomioida. Huomio voidaan jälleen suunnata kokonaan tajunnan aspektiin ja liikeaspektiin. Syy tähän on huomioinnin vaikutuksen perustavanlaatuisen merkitys, minkä ehkä vain esoteerikot voivat täysin ymmärtää. Jos aineeseen kiinnitetään huomio, sen merkitys vahvistuu. Aineella ei ole merkitystä, vaan aineen sisältämällä tajunnalla ja energialla. Mitä yksinomaisemmin näitä kahta aspektia huomioidaan, sitä tärkeämmiksi ne tulevat ihmisen elämässä, sitä helpompaa tulee olemaan tajuntaan ja energiaan liittyvien ongelmien ratkaisu. Tutkija oppii, että hän saa usein eliminoida kaiken epäolennaisen voidakseen keskittyä olennaiseen.

⁶Niin kauan kuin subjektivismia on vielä jäljellä länsimaaisessa tai itämaaisessa filosofisessa spekulatiossa, on välttämätöntä lähteä olemassaolon aineaspektista edellytyksenä aineellisen todellisuuden objektiiviselle käsittämiselle. Muutoin on olemassa vaara, että ihmiset sortuvat vanhaan väärinkäsitykseen, sellaisena kuin se näyttäytyy filosofian tietoteoreettisessa ”idealismissa” ja intialaisessa illuusiofilosofiassa (advaitassa).

⁷Luonnontieteiden on välttämättä lähdettävä aineaspektista, koska aineaspekti on tutkimuksen kohde. Psykologit tutkivat tajunnan aspektia. Mutta jos he eivät tiedä, että erilaiset tajunnanajat (aistihavainnot, tunteet, ajatukset) vastaavat erilaisia ainelajeja, heillä ei ole mahdollisuuksia tehdä oikeita johtopäätöksiä.

2.5 ”Ajatukset ovat asioita”

¹Hylozoiikan selvitys todellisuuden kolmesta erottamattomasta elämänaspektista johtaa uudelleenajatteluun: Kaikella aineella on energiaa ja tajuntaa. Kaikki energia sisältää ainetta ja tajuntaa. Kaikki tajunta on samanaikaisesti energiaa ja ainetta. Jos yhtä aspektia tutkittaessa jätetään huomiotta kaksi muuta, tulos vääristyy.

²Jokainen tajunnanilmaisu (aktiivinen tajunta) on samanaikaisesti energiailmentymä, jonka tuloksena on ainemuoto. Sen tähden vanhassa esoteriikassa kutsuttiin kaikkia evoluutiokuntia (kivikunnasta alkaen) ”luoviksi hierarkioiksi”. Muita sanontoja olivat: ”Ajatusta seuraa energia” ja ”ajatukset ovat asioita”.

³Aivan kuten ”ajatukset ovat asioita”, aineellisia ilmiöitä, on myös puhutulla ”sanalla” muoto, energia ja tajunta. Ei pidä vaatia, että oppineet käsittäisivät tämän.

⁴Niistä, jotka eivät ole koskaan oppineet ajattelemaan hylozooisesti, tuntuu oudolta, että kaikki idiologiat, kaikki ajatusjärjestelmät jne. ovat aineellisia asioita. Idea ideoiden maailmassa on aineellinen, energialla latautunut ajatusmuoto. Planeettahierarkian laatimat suunnitelmat ovat myös ainemuotoja, eivät pelkästään subjektiivisia tajunnantuotteita. Todellisuuden kolmea aspektia ei voi koskaan erottaa toisistaan, ne eivät voi ilmetä erikseen. Tämä saa ymmärtämään, miten kaukana todellisuudesta kaikki filosofian subjektivistiset spekulatiot ovat. Sama koskee joogafilosofiaa ja aivan erityisesti advaitan absoluuttista subjektivismia, joka käsittelee yksinomaan tajuntaa ja kieltää aineen olemassaolon.

2.6 Kolme aspektia ovat täysin erilaisia eri maailmoissa

¹On äärimmäisen tärkeää oivaltaa, että todellisuuden kolme aspektia ovat täysin erilaisia kaikissa maailmoissa, vaikka tiettyjä analogioita voidaan todeta yhteisen, absoluuttisen alkuperän vuoksi. Kun on tämän oivaltanut, ei tarvitse suunnitella uusia termejä eri maailmoissa esiintyville vastaaville ilmiöille. Riittää, kun sanomme, että kyseessä on esimerkiksi maailman 46 tajunta tai maailman 45 tahto tai maailman 43 aine, niin tiedämme yhtä paljon tai yhtä vähän kuin jos olisimme oppineet lukuisia erilaisia nimityksiä. Pikemminkin se on selkeämpää tarkan matemaattisen nimistön ansiosta.

²Hankkiessaan kuhunkin korkeampaan maailmaan kuuluvan tajunnan yksilön on ikään kuin aloitettava alusta ja opittava tarkastelemaan olemassaoloa, todellisuutta ja elämää jonain niin täysin erilaisena kuin hän on aiemmin kyennyt käsittämään olemassaolon. Aineaspektin merkitys vähenee jokaisen korkeamman maailman myötä, kunnes se maailmassa 46 näyttää olevan vain tajunnan perusta ja kantaja. Myös tajunnan aspekti, josta tulee yhä hallitsevampi jokaisen korkeamman maailman myötä, näyttää menettävän yhä enemmän suvereeniudestaan. Tämä tapahtuu maailman 44 jälkeen, kun tajunta kokee dynamiksen ja sen tarkoituksen kaikkiteävyuden muuntajana kaikkivaltiudeksi.

³Kaikki kolme todellisuusaspektia ilmenevät niin täysin eri tavoin eri atomimaailmoissa, että alemmissa maailmoissa olevien on mahdotonta arvioida näihin liittyviä ilmiöitä korkeammassa maailmoissa. Tämä ei edellytä vain spontaaneja kokemuksia, vaan myös perusteellisia menetelmällisiä ja järjestelmällisiä erityisopintoja kussakin erityisessä maailmassa. On jopa välttämätöntä kulkea erilaisia kehityspolkuja erityiskykyjen hankkimiseksi. Niinpä ihmiskunnan kautta kulkeva evoluutio antoi erityisaistin tajunnan aspektia varten ja deevaluomakuntien kautta kulkeva evoluutio erityisaistin aineaspektia varten. Tähän viittaa se tosiasia, että vanhassa esoteerisessa opetuksessa myös alimpien luomakuntien atomeja kutsuttiin deevoiksi.

⁴Lienee sopivaa huomauttaa, että kolmea todellisuusaspektia on tutkittu aurinkokunnassa

(43–49) vain niiden seitsemässä alimmassa manifestaatioissa ja että jäljellä on 42. Liikeaspekti, jota kutsutaan ”tahdoksi”, taidoksi käyttää dynamista, näyttää olevan vaikein tutkittava. Planeettahierarkian mukaan ”tahto” on sama kuin lainmukainen energiankulutus. Tahto merkitsee tietoa (ymmärtämystä), ykseyden kykyä ja toteuttamista.

2.7 Kolme aspektia kolmessa triadissa

¹Kaikkialla ja kaikissa yhteyksissä esiintyy kolme aspektia, aina huomioimisen arvoisina tekijöinä. Ne ovat olemassa kaikissa maailmoissa ja ovat erilaisia kaikissa maailmoissa. Niitä ei pidä sekoittaa kolmeen triadiin. Mutta ensitriadissa monadi hankkii perustavanlaatuisen aineaspektin ymmärtämyksen, toistriadissa tajunnanaspektin ja kolmastriadissa liikeaspektin ymmärtämyksen.

²Jokaisen korkeamman atomimaailman myötä ikeatomitiheys vähenee, jolloin ensiksi tajunnanaspekti ja sen jälkeen liikeaspekti voivat päästä yhä enemmän oikeuksiinsa.

³Aineaspekti hallitsee ensimmäisen asteen aurinkokunnissa, kolmessa alimmassa atomimaailmassa (47–49), alimmassa triadissa eli ensitriadissa.

⁴Liikeaspekti (tahtoaspekti) hallitsee kolmannen asteen aurinkokunnissa, atomimaailmoissa 43–45 ja kolmastriadissa.

⁵Meidän (toisen asteen) aurinkokuntamme kaltaisissa aurinkokunnissa kultivoidaan erityisesti tajunnanaspektia. Toistriadissa oleva monadi on oikeastaan saavuttanut niin pitkälle kuin se on aurinkokuntamme tehtävä tajunnan kehittämisessä. Pidemmälle ehtineet ovat poikkeuksellisia. Meille ei ole selitetty, kuinka poikkeukset ovat mahdollisia. Ja kuvittelijoiden tulisi huolehtia siitä, etteivät he laadi uusia fiktioita, millä on aina seurauksensa.

⁶Ne lännen ja idän filosofit, jotka lähtevät tajunnanaspektista (”subjektivistit”), ovat ottaneet kannan, jota voidaan puolustaa viidennessä luomakunnassa, mutta ei neljännessä. Sen tähden myös koko heidän filosofiansa roikkuu ilmassa, koska sillä ei ole vaadittavaa loogista perustaa.

⁷On selvää, että selitys heidän virheelleen on, että he olivat väärinymmärtäneet alun perin vihityille tarkoitetut ohjeet. On myös huomautettava, että ihmisillä on aivan liian kiire tulla yli-ihmisiksi. Heidän pitäisi malttaa mielensä, olla hieman kärsivällisempiä ja yrittää hankkia tervettä järkeä.

⁸Planeettahierarkiassa opetus lähtee tajunnanaspektista, mikä on aivan toinen asia. Ne, jotka ovat neljässä alimmassa luomakunnassa oppineet tuntemaan aineaspektin ja saaneet kausaaliminuutuksina tutkia aineaspektia, voivat jatkossa jättää tämän huomiotta ja suunnata tarkkaavaisuutensa yksinomaan tajunnanaspektiin, juuri siihen aspektiin, jota heidän tulee seurata vaksi tutkia.

⁹Niille, jotka pyrkivät tulemaan 44-minuutuksiksi ja siten astumaan kuudenteen luomakuntaan, on liikeaspektin (kosmisten, aurinkokunnallisten ja planetaaristen energioiden) tutkiminen olennaisinta. Heillä on hyvin perusteellinen tieto aurinkokunnan aineaspektista ja tajunnanaspektista ja he kykenevät käsittelemään energioita lainmukaisesti

2.8 IKIATOMI (MONADI)

¹Monadit ovat ainoita tuhoutumattomia maailmankakkeudessa. Kaikki ainekoostumukset muuttuvat jatkuvasti. Ne muodostuvat, muuttuvat, hajoavat ja muodostuvat uudelleen. Tämä johtuu muun muassa siitä, että mitkään ainemuodot eivät voi ajan mittaan kestää korkeimmasta kosmisesta maailmasta peräisin olevien aine-energioiden aiheuttamaa kulutusta. Kaikki syntyy uudelleen, jolloin kaikki monadit kaikissa valtakunnissa saavat sen elämänmuodon, joka vastaa saavutettua kehitystasoa. Paluu korkeammasta valtakunnasta alempaan ei ole mahdollinen.

²Kaikilla ikeatomeilla on potentiaalinen, aktualisoitunut tai aktivoitunut tajunta, ja siten ne ovat osallisia kosmiseen kokonaistajuntaan, joka on manifestaation suhteen ”absoluuttinen”. Tämä tosiasia selventää kahden symbolin perustan: jumala immanentin ja jumala transsendentin. Kaikki alempi aine sisältää kaikki korkeammat lajit ja siten jumalallisten maailmojen

atomeja. Monadit (ikiatomit) ovat olemassaolon jumallisuus. Jokainen monadi on potentiaalinen kosminen kaikkivaltius ja kaikkitietoisuus, olento, joka manifestaatioprosessissa tulee aktuaalisuudessa saavuttamaan korkeimman jumaluuskunnan ja siten toteuttamaan jumalallisuutensa, koska se on sen kohtalo potentiaalisena jumaluutena.

³Jo aineeseen involvoituminen merkitsee potentiaalista rajoitusta monadille, jonka potentiaalisuus on universaalitajunta. Tämä rajoitus tulee yhä tietoisemmaksi, mitä korkeamman luomakunnan (neljännen luomakunnan lisäksi) monadi onnistuu saavuttamaan, nimenomaan siksi, että se tiedostaa potentiaalisen jumaluutensa.

⁴Olemassaolon tarkoitus on herättää monadien potentiaalinen tajunta ja mahdollistaa niille sen jälkeen kaikkitietävyyden hankinta yhä korkeammissa maailmoissa, kunnes ne saavuttavat lopullisen päämäärän: kaikkien kosmisen kaikkitietävyyden ja kaikkivallan. Tämän he tekevät hankkimalla omaa kokemusta ja sitä työstämällä, siis omalla työllään. Meillä ei ole tietoa siitä, miten tämä tapahtuu lukemattomissa kosmoksissa ja lukuisissa aurinkokunnissa. Oletettavasti se voidaan tehdä lukemattomin tavoin. Jokaisen kosmoksen voidaan siten sanoa olevan uusi kokeilu. Meidän saamme olla tyytyväisiä, jos käsitämme menettelytavan planeetallamme, joka on ainutlaatuinen aurinkokunnassa ja aurinkokunnallisessa seitsenpallossa. Missään muualla kärsimys ei ole saavuttanut sellaista intensiteettiä kuin Telluksella. Se, joka on kokenut kärsimyksen riittävän tehokkaasti, tekee todennäköisesti kaikkensa sen poistamiseksi. Tähän ei tarvita pelkästään lääkäreitä ja psykologeja. Tarvitaan myös tietoa elämän tarkoituksesta ja tajunnan luonteesta ja kehityksestä. Ilman tätä oivallusta kaikki yritykset ovat pelkkää harhailua ja sattumanvaraista hapuilua, josta meidän maailmanhistoriamme, jos se olisi sitä, mitä sen pitäisi olla, voisi antaa meille riittävästi tietoa.

⁵Yksilö (minä, monadi, ikeatomi) hankkii verhon toisensa jälkeen yhä korkeammissa maailmoissa. Hänen tehtävänä on hankkia kehityksen kuluessa ensin subjektiivinen ja paljon myöhemmin objektiivinen tajunta näissä verhoissa. Hän ei tule koskaan tuntemaan itseään, vaan ainoastaan verhonsa, kutsuttiinpa niitä sitten ”triadeiksi” tai ”sieluksi”, ”hengeksi” jne. Minä on keskeinen minätietoisuus, ikeatomi, josta hänellä ei koskaan ole mitään käsitystä. Tämä minätietoisuus on olemassa vain yksilöllisenä itseidentiteettinä. Kaikki muu on jotain ulkoista minälle, vaikka yksilö pitäisikin verhojaan minänä. Juuri nämä minät, nämä ikeatomit muodostavat yhdessä kosmisen kokonaistajunnan. Juuri tämä luovuttamaton osallisuus kosmokseen tekee yksilöstä potentiaalisen ”jumalan”. Hän on olemukseltaan jumalallinen. Se, ettei hän itse ajattele niin, johtuu siitä, että hän tietää olevansa matkalla yhä korkeampiin maailmoihin, yhä korkeampiin valtakuntiin.

⁶Monadi eli ikeatomi pysyy saavuttamattomana, kunnes se ilmentää itseään ikiminänä korkeimmassa kosmisessa valtakunnassa. Tämä on kuitenkin perimmäinen päämäärä ja siihen saakka, kunnes se on saavutettu, tulee mikä tahansa atomiketjun 2–43 atomeista olemaan minän eli itsen ilmentymä. Vasta korkeimmassa kosmisessa maailmassa minä pystyy tunnistamaan itsensä ikeatomina, monadina. Itse on siten mikä tahansa monista enemmän tai vähemmän väliaikaisista minän verhoista. Kolmessa alimmassa luomakunnassa on monadin sisäistänyt alin triadi kivisielu, kasvisielu tai eläinsielu. Ihmiskunnassa ”minä”, sielu eli itse on monadi ensiksi triadiverhossa triadissa, sen jälkeen monadi kausaaliverhon sisimmässä keskuksessa, sen jälkeen monadi toistriadissa essentiaaliverhossa. Viidennessä luomakunnassa minä eli itse eli henki on monadi toistriadissa. Kuudennessa valtakunnassa minä eli itse eli henki on monadi kolmastriadissa. Sen jälkeen monadi kohoaa ylös atomiketjuna 2–43 kautta, kunnes se vapaana ikeatomina korkeimmassa atomimaailmassa on vapauttanut itsensä aineeseen involvoitumisesta.

⁷Nämä tosiasiat pitäisi tehdä itselleen lopullisesti selväksi, jotta ei joutuisi aina uudelleen hämmentymään kaikista esoteerisesta tai okkulttisesta kirjallisuudesta tai Upanishadeissa esiintyvistä nimityksistä. Sen tähden tulisi pitää mielessä, että kaikki puhe sielusta tai itsestä tai hengestä tai jumalasta jne., viittaa monadin eri kehitysasteisiin ja että se ”minä”, johon

viitataan, on monaditajunta, joka on jossakin atomimaailmoista 2–49 ollen matkalla kohti korkeinta atomimaailmaa, atomimaailmaa 1, joka sulkee sisäänsä kaiken kosmoksessa.

⁸Tätä tosiasiaa minästä ikiatomina, monadina, ei ole koskaan mainittu esoteerisessa kirjallisuudessa. Henki, sielu, persoonallisuus, kaikki nämä ovat vain verhoja minäatomille (monadille), mikä jäi koskaan mainitsemattomaksi, tuntemattomaksi suureeksi, minkä tähden tämä on aina vaikuttanut olevan ”mystinen” ja epätydyttävä asia filosofeille, joilla täytyy aina olla täysi selvyys olemassaolon perustosiasioista. Vasta Laurencyn teoksissa tämä perustosiasia on esitetty.

⁹Pytagoras oivalsi tämän älyllisen vaatimuksen oikeutuksen ja antoi meille ”perimmäisen mysteerin ratkaisun”. Täten saamme kiittää Pytagorasta tästä korkeimmasta oivalluksesta, mysteeristä, joka paljastettiin vasta meidän aikanamme, oletettavasti sen tähden, että saataisiin vihdoinkin lopetettua kaikki tietämättömyyden pötypuhe ja siitä johtuva käsitesekaannus.

¹⁰Kaikessa esoteerisessa opetuksessa vallitsi kokonaisvaltainen periaate, jonka mukaan korkeinta ei saanut koskaan mainita, vaan sen täytyi jäädä suureksi mysteeriksi. Toinen periaate oli se, että koska minäatomia, monadia, ei voi tunnistaa ennen kuin korkeimmassa kosmisessa valtakunnassa sen vapauduttua involvoitumisesta aineeseen, sen mainitsemista ei pidetty edes mielekkäänä. Sitä paitsi on asioita, joita inhimillisen omahyväisyyden ja ylimielisyyden ei sallita idiotisoida. Tuo taipumus ei pysähdy mihinkään, vaikka kerrottaisiin, että jo ”nirvaana”, superessentiaalimaailma (maailma 45) on kaiken inhimillisen ymmärtämyksen mahdollisuuden yläpuolella. Ihmisen on jatkettava kuvittelua ja idiotisointia, kunnes hän on oppinut kunnioittamaan ”tutkimatonta”, osoittamaan kunnioitusta, mikä on välttämättömän edellytys oppilaisuudelle.

¹¹Monadi–minäatomi on ”ikuisesti läsnäoleva valopiste”, havaittavissa jo kivikunnassa olevassa ensitriadissa. Kun se on jättänyt kolmastriadin ja vapautunut 43-atomisissaan involvoitumisesta aurinkokunnalliseen molekyyliaineeseen (43–49), se ilmenee sitä havainnoivalle 44-minälle ”loistavana kuin aurinko”.

2.9 KOSMOS

¹Kaikki aine koko kosmoksessa koostuu ikiatomeista, joita Pytagoras kutsui monadeiksi. Monadi on pienin mahdollinen ikiaineen osa ja pienin mahdollisin yksilöllisen tajunnan kiintopiste. Kosmoksessa ei voi olla enempää ikiatomeja kuin mitä siihen on tuotu ikimani-festaatiosta (kaaoksesta). Niin mittaamattoman suuri kuin lukumäärä onkin, se ei ole ”ääretön”.

²Kosmos koostuu 49 toisensa läpäisevistä eri tiheysasteen omaavista atomimaailmoista. Ne täyttävät kosmisen pallomme – yhden lukemattomista ikiaineessa olevista palloista – ja ottavat saman (fyysisen) ”tilan” pallossa. Tästä seuraa, että kaikki kosmiset maailmat ovat olemassa fyysisessä maailmassa. Kysymys on vain ikiatomiitiheyden eri asteista.

³Kosminen pallo laajenee vähitellen ikiaineen ehtymättömän varaston (kreikkalaisten kaaos) toimittaessa siihen ikiatomeja, kunnes pallo on täyttynyt koostumukseltaan erilaisista ikiatomeista. Maailmat rakentuvat ”ylhäältä” ikiatomien toimituksen ansiosta. Lähinnä korkeampi maailma toimittaa ainesta seuraavaksi alemmalle maailmalle. Jokainen seuraava alempi atomilaji sisältää kaikki korkeammat atomilajit, ja sisältää yhä enemmän ikiatomeja. Raja on saavutettu 49 erilaisen atomilajin muodostaessa 49 erilaista atomimaailmaa, korkeimpien lävistäessä kaikki alemmat yhteensä 49 ulottuvuudessa. Alin atomilaji (49) sisältää 48 yhä korkeampaa atomilajia.

⁴Ikiaine on tilaton. Lukemattomat kosmokset syntyvät todella loputtomassa ikiaineessa. Tila on olemassa vain ikiatomeista täytyneen kosmoksen yhteydessä. Kosminen pallo on kuin ”kupla” ikiaineessa.

⁵Esoteerikon kosmos vastaa sitä, mitä astronomit kutsuvat galaktiseksi järjestelmäksi, joka sisältää kaikki havaittavissa olevat kiintotähdet. Muiden kosmosten tai galaktisten järjestelmien tähdet jäävät näkymättömiksi.

⁶Aineaspekti on kaikenlaisen tilan käsittämisen edellytys kosmoksessa. Lisäksi tilakäsitys määräytyy ulottuvuuksien mukaan. On olemassa 49 atomimaailmojen eri lajia (alempia ja korkeampia). Jokaisella alemmalla maailmalla on yksi ulottuvuus vähemmän kuin lähinnä korkeammalla maailmalla. Ulottuvuus tarkoittaa tilan lajia (viivaa ja pinta-alaa ei lasketa mukaan). Korkeimmalla maailmalla (1) on 49 ulottuvuutta, alimmalla maailmalla (49) vain yksi ulottuvuus.

⁷Kosmokset eivät ole samankokoisia. Monet niistä ovat rakentumisvaiheessa tai purkautumisvaiheessa. Täydellisesti rakentuneen kosmoksen koko rajoittuu ikeatomitajunnan mahdollisuuteen havaita 49 ulottuvuutta; tällaiselle tajunnalle kosmos on yksi ainoa piste, joka vastaa monadia pisteenä ikiaineessa.

⁸Tila ja muoto ovat aineen tapoja olla olemassa. Myös atomi on sekä tila että muoto.

⁹Kaikilla maailmoilla on pallomainen muoto, ja kaikki korkeammat maailmat läpäisevät kaikki alemmat maailmat, niin että yksilö, jolla on 49-ulotteinen tilakäsitys, käsittää kaikki 49 ulottuvuutta myös fyysisessä maailmassa. Tietyllä oikeudella voitaisiin sanoa, että kosmos on fyysinen maapallo, joka sisältää kaikki muut 48 atomimaailmaa, jotka kaikki läpäisevät fyysisen maailman.

¹⁰Jokainen 49 atomimaailmasta on täysin erilainen kuin muut, vaikka on olemassa tietty kokonaisvaltainen analogia niille kaikille vaadittavien perustekijöiden vuoksi. Kaikki maailmat eroavat toisistaan ulottuvuuden ("tilan"), kestoajan ("ajan"), ainekoostumuksen (atomilajien jne.), liikkeen (energian), tajunnan sekä (kaiken tämän seurauksena) luonnonlakien ja elämlakien osalta.

¹¹49 atomimaailmaa on jaettu seitsemään seitsemän maailman sarjaan, kuuden alemman sarjan muodostaessa kuusi erilaista laajenevaa jumaluuskuntaa, jotka pyrkivät kohti seitsemättä jumaluuskuntaa.

¹²Seuraavat esoteeriset tosiasiat saattavat selventää, kuinka äärimmäisen mahdotonta ihmisen on täysin ymmärtää myös ne asiat, jotka ovat näennäisesti tutkituimpia.

¹³Emotionaalimaailmassa, emotionaaliaineessa, on atomilajien 6, 13, 20, 27, 34 ja 41 atomeja ja kaikki nämä osoittavat sukulaisuutta, analogiaa ja vastaavuutta aurinkokunnan 48-atomien ja planeettojen 48:2-7-molekyyliden kanssa.

¹⁴Tapa, jolla taju havaitsee oman maailmansa todellisuuden, on yleispätevä ja väistämätön, ainoa loogisesti oikea havainto. Se muuttuu jokaisen maailman myötä. Todellisuus on sellainen, jollaisena taju sen havaitsee. On merkityksetöntä kysyä, millainen todellisuus oikeastaan on. Näin filosofit ovat aina tehneet, ja mikä tahansa muu vastaus kuin "todellisuus on juuri sellainen kuin se kussakin erityisessä maailmassa on" ei ole pelkästään epälooginen, vaan johtaa myös ajatuksen harhaan. Kosmos koostuu yksinkertaisesti sarjasta maailmoja, todellisuuksia, joista jokainen on erilainen kuin kaikki muut. Koska on olemassa 49 yhä korkeampaa atomimaailmaa, on olemassa kaikkiaan 49 yhä korkeampaa subjektiivisen ja objektiivisen atomitajunnan lajia, 49 radikaalisti erilaista todellisuuskäsitystä, joista jokaisella on sama oikeutettu todellisuus monadeille, joilla on vastaava tajunnanlaji. Kun minätajunta kykenee verhossaan samaistumaan tämän verhon ainemaailman tajuntaan, silloin yksilö on saavuttanut tuon maailman "absoluutin".

¹⁵Kosmos koostuu ikeatomeista, jotka ovat niin tiiviisti pakattuja, että todellista tyhjiötä ei itse asiassa ole olemassa. Tämä tiheys on edellytys kosmisen olemassaolon mahdollisuudelle valtavan paineen omaavassa ikiaineessa. Tämä on kosmoksen aineellinen puoli. Tietenkin on merkityksetöntä puhua "tilasta" tässä yhteydessä, koska tilan käsite voidaan käsittää vain kaikkien maailmojen kaikkien tilasuhteiden kollektiivikäsitteenä.

¹⁶Jos tässä yhteydessä tarkastelemme kosmista kokonaistajuntaa, joka muodostuu kaikkien ikeatomien tajunnanspektista, saamme käsityksen kosmisesta kokonaisolemuksesta, johon jokaisella ikeatomilla on luovuttamaton osuus ja joka mahdollistaa ikeatomien tajunnankehityksen koko kosmoksen käsittäväksi kaikkietävyudeksi ja niiden kaikkivaltiudeksi kosmoksessa.

¹⁷Jos laajennamme tätä katsantotapaa, voimme tarkastella kaikkia 49 atomimaailmaa 49 erilaatuisina kollektiivitajuntoina ja jokaista ainemaailmaa sinänsä yhtenäisenä tajuntakollektiivina. Elämän tarkoitus on, että yksilö itse hankkii asteittain tajunnan yhä korkeammassa maailmoissa alimmasta (fyysisestä) maailmasta alkaen. Tämä on hylozooinen tapa tarkastella todellisuutta, sitä ylivoimaista todellisuuskäsitelmää, joka eliminoi kaikki filosofisen tietämättömyyden mielikuvitukselliset spekulatiot.

¹⁸He lukevat, että korkeammat maailmat (aineet) läpäisevät alemmat. Mutta kuinka moni ajattelee tuon ajatuksen loppuun asti, mikä tarkoittaa, että kaikki fyysisessä maailmassa, inhiimillisessä organismissa oleva, on emotionaalisen, mentaalisen, kausaalisen, essentiaalisen aineen läpäisemä sen lisäksi, että fyysiset atomit sisältävät kaikki muut kosmiset atomilajit? Organismimme on näiden maailmojen värähtelyjen läpäisemä. Aine on samanaikaisesti tajuntaa ja energiaa. Meitä eivät läpäise vain aineet. Elämme myös näissä tajuntamaailmoissa, energia-maailmoissa. Jokaisessa ihmisessä on (uinuvia) elimiä näiden tajuntojen havaitsemista varten, näiden energioiden omaksumista varten. Tietämättöminä noista todellisuuksista, sokeutuneina oppineisuudestaan, suuresta tietämyksestään siitä, mitä muut tietämättömät ovat sukupolvesta toiseen omaksuneet kaikenlaisista kuvitelmista ja uskonkappaleista, he kieltäytyvät jopa tutkimasta sen tiedon todellisuussisältöä, jonka ”yli-ihmisen valtakunnassa olevat veljemme” ovat meille lahjoittaneet.

¹⁹Koko kosmos on elävä tajunta, jossa jokaisella on oma osuutensa yksilöllisen tajunnan muodossa ja siinä määrin kuin me itse hankimme mahdollisuuden käsittää sitä. Kosmos on ”organisointia” ainetta, tajuntaa, energiaa, niiden ikuisten lakien mukaisesti, jotka ovat myös meidän olemassaolomme lakeja. Me elämme alimmassa kaikista maailmoista ja pidämme sitä kaikkena olemassa olevana. Ja mitä olemme tehneet siitä? Voiko se olla mitään muuta kuin kaaos, kun suurin osa siitä, mitä ajattelemme, tunnemme, sanomme ja teemme, ei ole sopu-soinnussa elämänharmonian ja sen lakien kanssa. ”Olemme purkaneet harmonisen yhteyden elämämme ja olemassaolomme korkeampien lakien välillä sillä seurauksella, että me kuljemme asioiden jumalallisen järjestyksen suurta virtaa vastaan.” Ja niinpä elämämme näyttää siltä, mitä se on, täynnä pelkoa, pettymyksiä, kärsimyksiä. Olemassaolossamme perusvika on se, että meitä kiinnostaa vain todellisuuden aineaspekti todellisuuden tajunnan aspektin sijaan. Kun tajunnankehityksestä tulee meidän todellinen elämäntehtävämme, silloin elämän ongelmat ratkeavat itsestään.

AURINKOKUNTA

2.10 Yleistä

¹Aurinkokuntaan kuuluvat kuusi luomakuntaa ovat:

kivikunta

kasvikunta

eläinkunta

ihmiskunta (neljäs luomakunta).

essentiaalikunta (viides luomakunta).

ensimmäinen eli alin jumaluuskunta (kuudes luomakunta).

²Täydellistynyt ensimmäinen (ensitriadin mentaalimolekyyliin keskistynyt monadi) on suvereeni ihmisen maailmoissa (47–49) niin tajunnan kuin energian suhteen; toisminä hallitsee suvereenisti maailmoissa 45–49 ja kolmasminä aurinkokunnassa (43–49).

³Kaikki kosmoksen atomimaailmat vievät saman ”tilan”, joten fyysinen kosmos sisältää myös kaikki muut atomimaailmat. Lisäksi on huomattava, että 45-minuuksille ei käytännössä ole olemassa molekyyli-maailmoja, vaan ainoastaan atomimaailmoja. Neljä alinta luomakuntaa ovat molekyyli-maailmoissa, mutta korkeammat valtakunnat eivät. Molekyyli-lajeja on tietenkin

myös maailmoissa 43–45, mutta niitä ei käsitetä eri alueina vaan atomilajien erilaisina muunnoksina.

⁴Ihmisen maailmojen molekyylilajeja (fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen maailma edustavat kukin eri alueita, jolloin tulisi huomioida, että korkeammat alueet läpäisevät alemmat) ei pitäisi käsittää ihmiselle saavuttamattomiksi, vaan fyysisessä maailmassa läsnäoleviksi. Siten taipumus kuvitella ylifyysisen olevan fyysisten olentojen ulottumattomissa on harhaanjohtava. Kaikki ympäröi meitä ihmisiä.

⁵Kun yksilö on hankkinut täydellisen objektiivisen tajunnan emotionaaliverhossaan, hän voi vieraila tässä verhossaan kuussa, kun se on lähinnä maata ja sen emotionaalimaailma koskettaa maan emotionaalimaailmaa. Vierailut maapallon planeettaketjun muille palloille on mahdollista vain essentiaaliminuuksille (46-minuuksille), koska nämä seitsemän palloa sisältyvät yhteiseen essentiaalimaailmaan. Superessentiaaliminät voivat vieraila kaikilla aurinkokunnan planeetoilla, koska superessentiaalimaailma on kaikille planeetoille yhteinen.

⁶On kokonaan toinen eri asia, että orgaanisia olentoja voidaan kuljettaa planeettojen välillä, jos olennot on suljettu erityisiin suojahuoneisiin, jotka sisältävät organismin elämälle välttämättömät olemassaolon edellytykset. Fyysinen atomimaailma, kaiken fyysisen kantaja, on yhteinen koko kosmokselle.

⁷Tieteen mukaan aurinko säteilee kahdenlaista energiaa: valoa ja lämpöä. Esoteeriikan mukaan se säteilee 42 erilaista energiaa.

⁸Esoteerisesti aine ja valo ovat samanmerkityksisiä käsitteitä, samoin liike ja ääni. Mutta vasta kausaaliminät kykenevät oivaltamaan tämän. Heille jopa mineraalit ovat täynnä valoa. Ikiatomi (monadi) on aurinko. Ehkä ymmärrämme gnostilaisen sanonnan: ”Siinä valossa tulemme näkemään valon.” Korkeammissa maailmoissa oleville olennoille ei ole pimeyttä. Ja koko luonto on heille sinfoniaa.

2.11 Molekyyliaineen neljä kehitysvaihetta

¹”Inspiraatio” koskien asioita, jotka ovat oman ”asiantuntemuksen” ulkopuolella, on aina riskialtis asia. Piilevä tieto, joka antaa välitöntä varmuutta, herää muistiin vasta uudessa inkarnaatiossa tapahtuvan uudistuneen opiskelun kautta. Tällä varauksella esitetään seuraava kuvaus, joka vaikuttaa oikein käsitetyltä.

²Aurinkokunnan 42 erilaista molekyyliainetta läpikäyvät neljä erilaista täydellistä involvoitumis- ja evolvoitumisprosessia ja siten neljä erilaista kehitysvaihetta primaari-, sekundaari-, tertiääri- ja kvartääriaineena.

³Primaariaineessa monadit hankkivat rotaatioliikkeen. Niiden tajunta on yhä vielä potentiaalinen, se ei ole vielä aktualisoitunut. Rotaatioliike mahdollistaa aggregaattien (molekyylien jne.) muodostumisen. Ennen tätä vaihetta monadit palvelevat kiertoaineena korkeimmasta atomilajista alimpaan atomilajiin ja alimmasta korkeimpaan jatkuvassa kiertokulussa.

⁴Sekundaariaineessa monadi hankkii rotaatioliikkeen lisäksi syklisen spiraaliliikkeen. Tässä aineprosessissa tajunta herää passiiviseen tajuntaan ja hankkii mahdollisuuden täydelliseen robotismiin (kykyyn reagoida heikoimpiinkin ulkoapäin tuleviin värähtelyihin). Mahdollisuutta oma-aktiivisuuteen (”tahdon ilmaukseen”) ei ole.

⁵Tertiääriaine antaa aurinkokunnalle sen pysyvyyden, ikään kuin selkärangan, luuston, sen vakauden, jota tarvitaan kvartääriaineen lopulliseen evoluutioon yhä korkeampien luomakuntien kautta, kyvyn muodostaa pysyviä verhoja (triadeja, yhdyslinjoja jne.) Tämän aineen pysyvä tajunta mahdollistaa erilaiset verhomuistit.

⁶Kvartääriaine koostuu monadeista, jotka ovat involvoituneita triadeihin, jotka antavat monadeille mahdollisuuden olla samanaikaisesti tietoisia kolmessa eri maailmassa (ensitriadissa fyysisessä, emotionaalisessa ja mentaalisessa maailmassa), mahdollistavat monadeille synteestitajunnan edellytyksenä intuitiolle ja tajunnan jatkuvalla laajentumiselle.

2.12 Erilaisia aurinkokuntia

¹Jokainen aurinkokunta on ainutlaatuinen kokeilu. Se kollektiiviolento (se monadien ryhmä), joka muodostaa kosmoksessa ensimmäisen asteen aurinkokunnan, on saavuttanut kolmannen jumaluuskunnan (29–35) ja sillä on ollut tilaisuus tutkia suurta määrää erilaisia aurinkokuntia. Näistä lukuisista kokeiluista kootut kokemukset hyödynnetään tietenkin uudessa yrityksessä.

²Jokainen aurinkokunta läpikäy kolme täydellistä uudelleenmuotoilua, ennen kuin se primaariaineesta muodostuvien monadien (ikiatomien) joukko, joka muodosti ensimmäisen asteen aurinkokunnan sisällön, on hankkinut aurinkokunnallisen tajunnan.

³Kaikissa kaikenasteisissa aurinkokunnissa on monadeja, jotka ovat muissa aurinkokunnissa saavuttaneet tietyn kehitystason, mutta eivät vaadittavaa tasoa aurinkokunnan hajotessa ja jotka sen vuoksi on siirretty sopivalla kehitystasolla oleviin muihin aurinkokuntiin. Yleensä nämä monadit ovat saavuttaneet korkeamman tason kuin monadit vastaavissa luomakunnissa, ja niinpä ensin mainitut muodostavat eri valtakuntiansa parhaimmiston.

⁴Esoteerisessa kirjallisuudessa on selostuksia erilaisista evoluutiotavoista. Nämä kuvaukset saattavat hämmentää vihkiytymättömiä, mutta ovat erityisen mielenkiintoisia esoteriikan asiantuntijoille.

⁵Suunnattomien aikakausien ajan monadeja on eri aikoina vähitellen viety ikimanifestaatiosta rakennusvaiheessa olevaan kosmokseen. Nämä myöhemmin tulleet monadit eivät ole ehtineet läpikäymään niitä manifestaatioposesseja, jotka aiemmat ovat jo ohittaneet. Tämäkin tosiasia riittää selittämään, miksi monadit ovat eri kehitystasoteilla, mikä on ilmeistä kaikissa aurinkokunnissa ja kaikissa luomakunnissa alimmasta korkeimpaan. Siksi monadeja on lukemattomilla eri kehitystasoilla kivitunnasta korkeimpaan jumaluuskuntaan. Esoteerikko voi sen tähden vain pahoitella demokratian virheellistä dogmia, jonka mukaan kaikki ovat tasa-arvoisia. Olemme kaikki veljiä, mutta se on aivan toinen asia. Kun ihmiskunta on saavuttanut kulttuuriasteen eikä kateuden viha enää hallitse, oivalletaan myös, että kaikissa valtakunnissa korkeammilla tasoilla olevien on autettava alemmilla tasoilla olevia, mikä on seuraus ykseyden elämänlaista.

⁶Meidän aurinkokuntamme täytyy olla suhteellisen myöhäinen ilmiö kosmoksessa, sillä meidän kosmoksemme ei ole vain täysin rakentunuut vaan myös täydellinen organisaatio, jossa kaikki kosmiset maailmat ovat täynnä kaikilla kehitystasoilla olevia yksilöitä. Lukemattomia aurinkokuntia täytyy tulla meidän aurinkokuntamme jälkeen, mikä ilmenee siitä suunnattomasta fyysisiin atomeihin involvoituneiden ikiatomien määrästä, puhumattakaan fyysisistä molekyyleistä. On laskettu, että ne, jotka ovat ehtineet niin pitkälle alas involuutioon, onnistuvat saattamaan kehityksensä päätökseen ennen kuin kosmos hajoaa. Jäljelle jäävät siirretään uusiin, syntymässä oleviin kosmoksiin muodostamaan uuden kosmisen organisaation etujoukon.

⁷Meidän aurinkokuntamme on ”toisen asteen” aurinkokunta. Ensimmäisen asteen aurinkokunnissa kehitys ei ulotu pidemmälle kuin ensimän täydellistymiseen ensimmäisessä triadissa. Tätä ensimmäisen asteen aurinkokuntaa voidaan kutsua aineaspektin erityiseksi järjestelmäksi. Toisen asteen järjestelmät ovat tajunnan aspektin erityisjärjestelmiä. Ja kolmannen asteen järjestelmät ovat liikeaspektin erityisjärjestelmiä.

⁸Ensimmäisen asteen aurinkokunnissa on monia monadeja, jotka ovat jostain syistä (meille ei ole kerrottu näistä syistä, eikä esoteerikko koskaan spekuloi) hankkineet poistytävän perustaipumuksen, uhmakkaan asenteen ympäröivään maailmaan, mikä tekee lähes mahdottomaksi vetovoiman ominaisuuksien hankinnan (pyrkimyksen ykseyteen kaiken kanssa, mikä on kitkattoman evoluutioprosessin edellytys). He eivät vastusta vain omaa kehitystään, vaan ovat myös esteenä toisille, puoleensavetävän peruspyrkimyksen omaaville monadeille. Oli välttämätöntä koota nämä omalle planeetalleen, kun uusi aurinkokunta muodostettiin. Ja meidän planeettamme on suuren mittakaavan kokeilu näiden rakastettavien olentojen parissa. Tämä on myös syy siihen, miksi mekin olemme saaneet organismin; näissä on parempi saada ne kauheat kokemukset, jotka ovat ilmeisesti välttämättömiä, jotta monadit oppisivat soveltamaan

tarkoituksenmukaisesti elämänlakeja, erityisesti ykseyden lakia. Täydellisessä elämäntietämättömyydessään nämä monadit syyttävät elämää siitä helvetistä, jonka he ovat itselleen aiheuttaneet, mikä on luonnollista näille omahyväisille, kaiken käsittäville olennoille.

2.13 Aurinkokunnan maailmat

¹ Maailmat	Luomakunnat	Triadit
43 manifestaalinainen	ensimmäinen jumaluuskunta eli	kolmastriadi
44 submanifestaalinainen	kuudes luomakunta	
45 superessentiaalinainen	essentiaalikunta eli	toistriadi
46 essentiaalinainen	viides luomakunta	
47 kausaalis-mentaalinainen	neljä	ensitriadi
48 emotionaalinainen	alimpaa	
49 fyysinen	luomakuntaa	

²Aurinkokunnan korkein maailma on 43. Sen jälkeen tulevat kosmiset maailmat (42–1).

³Ihmisen maailmat ovat 47–49.

⁴Kukin atomilajeista 43–49 tarjoaa rakennusaineen kuudelle yhä koostuneemmalle, yhä karkeammalle molekyyliilajille (aggregaatiotilalle).

⁵Nämä 42 molekyyliilajia muodostavat varsinaisen aurinkokunnan. Kunkin atomimaailman molekyyliilajille on annettu analogiset nimitykset ja matemaattiset merkinnät:

- (1 atominen)
- 2 subatominen
- 3 supereetterinen
- 4 eetterinen
- 5 kaasumainen
- 6 nestemäinen
- 7 kiinteä

⁶Molekyyliilajien numerot merkitään atomilajien numeroiden jälkeen. Fyysinen kaasumainen molekyyliilaji kirjoitetaan siis 49:5.

⁷Atomimaailmat 43–45 ovat yhteisiä kaikille aurinkokuntapallon planeetoille. Planeettapallojen maailmat muodostuvat atomilajeista 46–49.

⁸Planeettojen molekyyliilajit ovat keskittyneesti ryhmiteltyjä, ja niiden säteet planeetan keskipisteestä ovat erilaiset. Korkeammat molekyyliilajit läpäisevät kaikki alemmat.

2.14 Ihmisen maailmat

¹Kolme alinta atomimaailmaa (47–49) jakautuvat viiteen molekyyli maailmaan: kausaali maailmaan (47:2,3), mentaali maailmaan (47:4-7), emotionaali maailmaan (48:2-7), fyysiseetteriseen maailmaan (49:2-4) ja karkeaan fyysiseen eli ”näkyvään” maailmaan (49:5-7). Jokaisessa tällaisessa maailmassa ihmisellä on inkarnoituessaan verho, joka koostuu vastaavanlaisesta aineesta. Alla olevassa taulukossa on yhteenveto joistakin ihmisen maailmoista koskevista tosiasioista.

Atomi- laji	Mole- kyylilaji	Tajunnanalueet	Minän verhot	Alin triadi		
47	{ 1 2 3 4 5 6 7	kausaali-intuitio	{ kausaaliverho	47:4		
		systeemiajattelu perspektiiviajattelu periaateajattelu päätelmäajattelu	{ mentaaliverho			
48	{ 1 2 3 4 5 6 7	luoksevetävät tunteet	{ emotionaaliverho	48:1		
		poistyyöntävät tunteet				
49	{ 1 2 3 4 5 6 7	ydinfysiikka	{ fyysinen eetteriverho	49:1		
		tieteelliset tutkimus- alueet	{ organismi			

³Normaaliyksilön (useimpien) objektiivinen tajunta ei ulotu pidemmälle kuin 49:5-7 (fyysinen objektiivinen tajunta). Hänen subjektiivinen tajuntansa ei ulotu pidemmälle kuin 48:4-7 (emotionaalinen subjektiivinen tajunta) ja 47:6,7 (mentaalinen subjektiivinen tajunta).

⁴Korkeampi emotionaalinen on 48:1-3, alempi emotionaalinen on 48:4-7. ”Selvänäköisyys” on objektiivinen tajunta molekyylilajeissa 48:4-7.

MANIFESTAATIOPROSESSI

2.15 Yleistä

¹Koko kosmos muodostaa yhden jättiläismäisen manifestaatioprosessin, jossa monadit ovat joko eri involuutioasteilla (involuutio alas fyysiseen aineeseen) tai eri evoluutioasteilla (eri luomakunnissa).

²Kosmoksessa jatkuvasti meneillään olevat monet prosessit voidaan jakaa seuraaviin pääprosesseihin:

involvoitumis- ja evolvoitumisprosessi
involuutioprosessi
evoluutioprosessi
ekspansio prosessi

³Yksityiskohtaisempi selonteko näistä prosesseista on esitetty Laurencyn kahdessa ensimmäisessä teoksessa. Ne mainitaan tässä teoksessa, jotta esoteriikkaan perehtymättömät lukijat kiinnittäisivät huomiota näihin liittyviin perustodellisuuksiin.

⁴”Involvoituminen” on nimitys sille prosessille, jossa ikiatomit koostuvat yhä karkeammiksi

(yhä enemmän koostuneiksi) ainelajeiksi (atomilajeiksi ja molekyytilajeiksi). Mitä koostuneempi aine on, sitä involvoituneempia ikiatomit ovat.

⁵”Evolvoituminen” merkitsee koostuneemman aineen hajoamista vähemmän koostuneemmaksi aineeksi.

⁶Joskus termejä ”involvoituminen” ja ”evolvoituminen” käytetään merkitsemään inkarnaatiota ja diskarnaatiota: yksilö verhoutuu yhä karkeampiin aineellisiin verhoihin, jotka myöhemmin hajoavat.

⁷Involuutio on involvoitumisen myöhempi prosessi, jossa ikiatomien (monadien) potentiaalinen tajunta herää passiiviseksi tajunnaksi.

⁸Evoluutio on prosessi, jossa monadien passiivinen tajunta aktivoituu oma-aloitteiseksi tajunnanaktiivisuudeksi.

⁹Ekspansio prosessi merkitsee monadin yksilöllisen tajunnan jatkuvaa ekspansiota, yhä suurempaa osallisuutta kosmiseen kokonaistajuntaan.

¹⁰Evoluutio- ja ekspansio prosessit merkitsevät jokaisen korkeamman atomimaailman myötä tajunnankapasiteetin jatkuvaa valtavaa laajentumista sekä dynaamisen ikivoiman vastaavaa kasvua.

¹¹Sekä tajunnan että energian tehokkuus on mitä erilaisin samankaltaisten molekyylien ja atomien eri kehitysasteilla. Tämä ei päde ainoastaan saman valtakunnan sisällä. Niinpä esimerkiksi 46-minälle ja 45-minälle jne. kuuluvien mentaaliatomien tehokkuudessa on huomattavia eroja, koko ekspansio prosessin kuluessa. Rajaa ei näytä olevan, koska mentaali-atomiiin sisältyvillä kosmisilla atomeilla on kokonaan toinen kapasiteetti, kosmisen minän käyttäessä niitä. Näin on silloin, kun sellainen minä (avataarana) on varustanut itsensä mentaaliaineesta muodostuvalla verholla.

¹²Meidän pitäisi kyetä erottamaan toisistaan involuutio-olennot ja evoluutio-olennot. Involuutio-olennot ovat elementaaleja, evoluutio-olentojen tajunnanilmaisujen tuotteita. Kaikki tajunnanilmaisut saavat aikaan elementaalien muodostumisen eri maailmojen involuutio-aineessa (involuutioaineella on oma passiivinen tajuntansa, jonka aktivoi se tajunnanilmaisu, joka muodosti tämän aineen). Ne hajoavat, kun se energia, joka muodosti ne, on lakannut toimimasta.

2.16 Manifestaatioprosessin merkitys

¹Monadi-ikiatomi-yksilö-minä on lähtöisin korkeimmasta maailmasta, ja tulee kerran saavuttamaan sen uudelleen pitkän matkansa jälkeen halki kosmoksen. Oltuaan alun perin potentiaalisen tajunnan omaava monadi se on manifestaatioprosessien kautta kehittynyt kosmisen kaikkitietävyyden ja kaikkivaltiuuden omaavaksi minäksi.

²Kosmos on muodostettu tarjoamaan ikimanifestaatiossa (kaaoksessa) oleville ikiatomeille (monadeille) mahdollisuus hankkia tajuntaa, kaikkitietävyyttä ja kaikkivaltaa. Kun monadi suuressa kosmisessa manifestaatioprosessissa involvoitumisen, evolvoitumisen, involuution, evoluution ja ekspansion toteuttaneena on palannut korkeimpaan kosmiseen maailmaan, josta se on lähtenyt, on vapautunut involvoitumisestaan aineeseen ja vapaana ikiatomina huomaa olevansa se ikiminä, joka se aina on ollut, silloin dynamis voi toimia siinä täydellä voimallaan. Monadi, tuo kosminen aurinko, kykenee silloin muodostamaan maailmankaikkeuden. Ikuisia kosmoksia muovaavat jatkuvasti yksilöt (kollektiiviolennot), joista on tullut kosmisia ”kaikkiminuuksia”.

³Aurinkokunnat ovat kosmoksen muodostumisen viimeisiä lenkkejä. Ne ovat välttämättömiä herättämään monadien objektiivisen tajunnan, opettamaan ne tekemään eron sisäisen ja ulkoisen, tajunnan ja aineen vastakohtaisuuden välillä. Vastakohtaisuus tulee täysin selväksi vasta kolmessa alimmassa fyysisessä molekyytilajissa (49:5-7), itse asiassa kaikkein alimmassa lajissa (49:7). Ilman tätä vastakohtaisuutta yksilön on mahdotonta hankkia itsetietoisuutta,

minätietoisuutta, itseidentiteettiä, mikä on välttämätön aktiiviselle tajunnalle, itsemääräävyydelle, laillisuudelle; välttämätön tajunnankehitykselle, itsehankitulle kokemukselle ja todellisuustiedolle. Tämä asia on välittömästi niin itsestään selvä, että on hämmästyttävää, että tämä oivallus ei ole jo kauan sitten mitätöinyt filosofista subjektivismia, joka on alkuperä sille elämäntietämättömyyden haihattelulle, jota kutsutaan filosofiaksi. Vielä yksi esimerkki siitä, että kaikkein ilmeisintä, suorimmin annettua, ihmiskunta ei voi koskaan löytää, vaan siitä on huomautettava.

2.17 Involuutio ja evoluutio

¹Monadien (ikiatomien) involuutiosta on edelleen vähän tietoja. Samaa voidaan sanoa kaikista muista ongelmista. Oikeastaan meille on annettu vain niin paljon kuin on tarpeen vision saamiseksi olemassaolosta. Se on myös kaikki, mitä ihminen (ensiminä) kykenee käsittämään. Ja planeettahierarkia katsoo täysin oikeutetusti, että jo nyt on liikaa turhaa spekulointia saamistamme tosiasioista. Meillä on se, mitä tarvitsemme elääksemme elämämme oikealla tavalla. Kun ymmärryksemme kasvaa, silloin kasvaa myös tarvitsemamme lisätieto.

²Kuten tiedämme, kosmoksen 49 atomimaailmaa on jaettu seitsemään eri kosmiseen valtakuntaan (1–7; 8–14; 15–21; 22–28; 29–35; 36–42; 43–49). Niille on myös annettu nimitykset analogisesti aurinkokunnan seitsemän atomimaailman kanssa, siis kosminen fyysinen (43–49); kosminen emotionaalinen (36–42); kosminen mentaalinen (29–35); kosminen essentiaalinen (22–28) jne. Tämä analogia ei ole sattumaa, vaan sillä osoitetaan tiettyjä sukulaisuussuhteita mainittujen maailmojen ja atomilajien välillä.

³Ja nyt tulee kysymys involuution monista erilaisista prosesseista, joiden tulokset voimme todeta aurinkokunnan ainelajeista. Fyysinen aine (49) koostuu aineesta, joka on läpikäynyt erityisiä prosesseja kosmisessa fyysisessä (aurinkokunnassa); emotionaalinen (48) kosmisessa emotionaalisessa (36–42); mentaalinen (47) kosmisessa mentaalisessa (29–35) jne. Nämä aineaspektin analogiat pätevät myös tajunnanaspektiin. Ne pätevät niin suuressa määrin, että toisessa kosmisessa valtakunnassa (36–42) olevat yksilöt eivät voi täysin hyödyntää tai ”ymmärtää” mentaaliseen (47:1-7) kaikkia mahdollisuuksia, joita voidaan hyödyntää kosmisessa mentaalisessa valtakunnassa (29–35).

⁴Aluksi kosmos on laajuudeltaan mitättömän pieni mutta kasvaa lakkaamatta, kun monadeja tuodaan kosmukseen ikimanifestaation ikiaineesta. Tämä tuonti ei ole jatkuvaa, vaan se tapahtuu vaihteittain sarjoina, aina sitä mukaa kuin tuodut ikiatomit (monadit) ovat koostuneet yhä atomitäyteisimmiksi ainemaailmoiksi.

⁵Voimme olettaa, että on olemassa 49 kosmista sisääntuontisarjaa, joilla on 49 kosmisen atomimaailman kanssa analoginen koostumus. Sekä involuutio että evoluutio tapahtuvat vaihteittain siinä määrin kuin atomit ovat hankkineet vaadittavia ominaisuuksia. Tässä voimme nähdä eroavaisuudet sekä involuution että evoluution suhteen, luomakuntien kokonaisissa sarjoissa ja kehitystasojen välillä eri luomakunnissa.

⁶Saavutettuja ”kehitystasoteita” määräävät yleisesti ottaen kaikissa involuutio- ja evoluutiokunnissa olevien monadien väliset ikäerot, hetket, jolloin ne tuotiin kosmukseen, ja ajat, jolloin ne siirrettiin korkeammasta involuutiokunnasta alempaan ja ajoista, jolloin ne siirrettiin alemmasta evoluutiokunnasta korkeampaan.

⁷Myös ihmiskunnassa evoluutio tapahtuu vaihteittain monadien sarjasiirtymän kautta eläinkunnasta ihmiskuntaan. Ihmiskunnassa olevien monadien välinen ikäero voi olla seitsemän aionia. Näin ollen on olemassa ikäluokkia. Missä määrin nämä luokat inkarnoituvat eri olemassa oleviin kasteihin tai yhteiskuntaluokkiin, on toinen asia.

⁸Järkevästi organisoidussa valtiossa, jossa on mahdollista arvioida jokainen hänen hankkimansa elämänymmärtämyksen mukaan (ei sentimentaalisen elämänkieroutuneisuuden mukaan) ja auttaa häntä oikeaan asemaan yhteiskuntarakenteessa, tulee kehitystasote ratkaisemaan, mihin kastiin yksilö kuuluu. Mutta sellaiset ihannevaltiot eivät voi toteutua, ennen kuin

planeettahierarkia on kutsuttu takaisin ja saa ”näyttää tien”. Ihmiset eivät siihen kykene, tosiasiassa, minkä pitäisi olla melko pian yleinen oivallus kahdentoistatuhannen vuoden täydellisen epäonnistumisen jälkeen.

⁹Eräs esoteriikan perusselviö on, että kaikki evoluutio on tulosta korkeampien aine-energioiden vaikutuksesta alempiin aineisiin. ”Ohjaus” tulee ”ylhäältä”, ei ”alhaalta”. Kasveissa ja eläimissä yhtäkkiä ilmenevät uudet ominaisuudet ovat virikkeitä siitä luomakunnasta, joka valvoo biologista evoluutiota.

¹⁰Sama pätee tajunnankehitykseen. Yleisesti ottaen kaikki tapahtumainkulku, kaikki luonnonprosessit ovat korkeammista maailmoista, korkeammista valtakunnista peräisin virtaavien energioiden vaikutuksia. Tämä idea, joka kristinuskossa on parantumattomasti idiotisoitunut barbaarisen jumalkäsityksen vuoksi, jumalallisen mielivaltaisuuden vuoksi lainmukaisuuden sijaan, on ollut olemassa ihmiskunnassa miljoonia vuosia ja ollut tiedon väärinkäytön vuoksi viimeisten kahdentoistatuhannen vuoden ajan vain esoteeristen tietokuntien parhaimmiston saatavilla. Tämän väärinkäytön seurauksena ihmiskunta on joutunut kärsimään barbaarisissa olosuhteissa ”historiallisina aikoina”. Huonon kylvön huonoa korjuuta.

¹¹Vastaava pätee myös tiedon alkuperään. Se on peräisin korkeammasta mentaalimaailmasta, kausaalimaailmasta.

¹²Ja lopuksi sama periaate pätee myös niihin energioihin, jotka mahdollistavat ihmisille viidennen luomakunnan saavuttamisen.

¹³Puhe ”voimasta ylhäältä” (tästä alun perin esoteerisesta ideasta) oli siten oikeutettua, jos vain olisi ymmärretty, mitä sillä tarkoitettiin, eikä olisi selitetty tätä tosiasiaa niin äärimmäisen alkeellisella tavalla kuin kristinuskossa, siinä teologiassa, joka jo sata vuotta sitten olisi pitänyt haudata syvimpiin kellariarkistoihin.

¹⁴Kirjassa *Tieto todellisuudesta* 1.27, osoitetaan, että korkeimman maailman atomit läpäisevät kaikki alemmat atomilajit, ja että tämä ”kosminen liike” on välttämätön alempien maailmojen olemassaololle. Tämä vaikutus ei kuitenkaan koske vain primääristä involuutioainetta. Vastaava koskee myös aktuaalisen tajunnan omaavaa sekundaariainetta. Ja juuri tällainen kosminen energia on sekä involuution että evoluution liikkeellepaneva voima. Kaikki elämä kehittyy ja kaikkien monadien tajunta aktivoituu jatkuvasti, kunnes kaikkien on lopulta saavutettava päämääränsä. Yksilön asia on sitten määrätä kehitysvauhtinsa. Jos hän hyödyntää nämä energiat määrätietoisesti ja lainmukaisesti, hän voi kiihdyttää kehitystään huomattavasti nopeammassa tahdissa. Mutta jos hän käyttää näitä energioita itsekkäisiin tarkoituksiin, kuten usein tapahtuu poistyyöntävän perustaipumuksen omaavien monadien kohdalla, ne voivat sen sijaan ehkäistä kehitystä ja viivästyttää sitä aavistamattomassa määrin jopa niille, jotka muuten olisivat voineet jatkaa normaalia kehitysvauhtia. Esimerkkejä esoteerisesta historiasta ovat katastrofit, jotka upottivat Lemurian ja Atlantiksen, ja joista ihmiskunta on siitä lähtien, eikä vähiten meidän aikanamme, saanut kärsiä.

2.18 Manifestaatioprosessi ja muutoksen laki

¹Kosmoksessa kaikki on muutoksen lain alaista. Kaikki kehittyy. Itse aine, atomi- ja molekyylilajit, muuttuu jatkuvasti. Evoluutio toteutuu kolmen aurinkokunnan sarjassa.

²Ensimmäisen lajin aurinkokunnassa kehitys saavuttaa pisteen, jossa kolmen alimman maailman (47–49) aine ”automatisoituu”. Esimerkkinä orgaanisesta elämästä mainittakoon, että tämä automatisoituminen mahdollistaa siementen tuotannon siten, että siemen sisältää alusta alkaen potentiaalisesti kaiken sen, mitä siitä myöhemmin kehittyy.

³”Munasta tulee kana, kanasta tulee muna. Oliko ensimmäinen kana kana vai oliko se muna?” Vastaus tuohon kysymykseen on, että koko tämä menettely on tulosta muuntumisprosessista, joka on jatkunut miljardeja vuosia, ennen kuin sekä muna että kana saattoivat saada lopulliset muotonsa. Automatisoituminen ilmenee myös luonnon niin kutsutuissa itseparannusprosesseissa.

⁴Mikään ei voi pysyä muuttumattomana. Koko luonnossa, molekyyleistä, mineraaleista kaikenlaisiin luonnonmuotoihin, ei voi olla todellista pysähtyneisyyttä, vaikka mikään tutkijan silmä ei kykene havaitsemaan muutosta.

⁵Sama koskee tajunnanaspektiä. Tajunnan kapasiteetti kasvaa jatkuvasti vuosimiljoonien kulessa, sekä tehokkuuden että laajuuden suhteen kaikissa luonnonmuodoissa. Ihmillinen tajunta on kokenut katkeamattoman yhtäjaksoisen laajentumisen. Sama pätee myös korkeampien valtakuntien yksilöihin. Niinpä esimerkiksi nykyisillä 45-minuutuksilla on tietoa ja ymmärrystä verrattoman paljon enemmän kuin heidän edeltäjiillään vain miljoona vuotta sitten, mikä johtuu siitä, että heillä on kokemusta kaikesta muusta tajunnanekspansioista.

⁶Kaikki kosmoksen ikeiatomit eivät voi saavuttaa ”täydellisyyttä” (korkeimman kosmisen maailman kaikkitietävyyttä ja kaikkivaltiota) ennen kosmoksen purkautumista. ”Epätäydelliset” monadit siirretään rakenteilla oleviin kosmoksiin jatkamaan keskeytynyttä evoluutiotaan. Tämä koskee kaikkia primääriaineeseen kuuluvia ikeiatomeja (viimeksi tuotuja) sekä joitakin sekundaarisen ja tertiäärin aineen prosenttiosuuksia. Kvartääriaineen pitäisi sitä vastoin onnistua.

⁷Sellaisten monadien (ikeiatomien) siirtoa, jotka eivät ole ”onnistuneet täydellistymään” eri manifestaatioprosesseissa, tapahtuu jatkuvasti. ”Epätäydelliset” siirretään toisille planeetoille, toisiin aurinkokuntiin, toisiin alemmilla kehitystasasteilla rakenteilla oleviin kosmoksiin jatkamaan tajunnankehitystään, kunnes lopullinen päämäärä on saavutettu.

2.19 Manifestaatioaikakaudet

¹Eksoteerista julkaisua varten ei ole sallittu kovinkaan monta tietoa aurinkokunnan tai planeetan eliniästä, geologisten prosessien tai biologisen evoluution kestosta, ihmisrotujen eliniästä jne. Suurimmat manifestaatioaikakaudet liittyvät ilmeisesti aurinkokunnan aineelliseen koostumukseen, planeettojen muodostumiseen, involvoitumiseen, evolvoitumiseen ja involuution prosesseihin, tajunnan aktivoitumiseen kolmessa alimmassa luomakunnassa. Mitä enemmän lähestymme ilmiöitä, joita voidaan tutkia historiassamme, sitä vähemmän tietoa on saatavilla. Ihmiskuntaa koskevien syklien tuntemusta ei voida julkaista, koska ne, joiden elämäntehtävänä on vastustaa kaikkea kehitystä, voisivat laskelmoida paljon ennalta. Meidän on tyydyttävä tähtitieteellisiin laskelmiin, jotka ovat mahdollisia eläinrata-aikakausien jne. osalta, ja esoteerisen astrologian tietoihin siitä, mitkä departementtienenergiat ovat aktiivisia ihmisen maailmoissa tietyn aikakauden aikana.

²Eräs Blavatskyn lausunto *Salaisessa opissa* on aiheuttanut jonkin verran käsitesekaannusta. Hän mainitsee, että olemme maailmankaudella, jota sanskritiksi kutsutaan kali yugaksi (rautakaudeksi) ja joka kestää yhteensä 432 000 vuotta, ja että vuonna 1898 olisi kulunut 5000 vuotta tämän aikakauden alusta. Mitään mainintaa ei ole siitä, koskeeko tämä yuga aurinkokuntaa tai planeettaa vai ihmiskuntaa tai jotain tiettyä juurirotua. Kenttä jätettiin avoimeksi arvailulle ja kaikenlaisille profeetoille, jotka eivät olleet oppineet enempää kuin että he uskoivat päähänpistoihinsa tai nerokkaisiin laskelmiinsa.

³Siellä, missä ihmisten tietämättömyys ja todellisen ymmärtämyksen puute saavat vallan, kaikkialla, missä yksilöt suunnattomasti ylikorostavat omaa arvostelukykyyään, siellä sanat menettävät varsinaisen merkityksensä, ja tieto korvautuu yleisen mielipiteen typerryttävillä uskomuksilla. Sellainen oli kaiken tiedon kohtalo myös Intiassa. Alun perin ”manvantara” tarkoitti täsmälleen määriteltä ajanjaksoa. Mutta nykyään se tarkoittaa pelkästään ajanjaksoa. Sama kohtalo on kohdannut nimitystä ”yuga”. Täytyy olla hyvin perehtynyt mysteereihin, jotta käsittäisi, mitä nämä sanat tarkoittavat. Lisättäköön tähän vielä se tosiasia, että intialaiset, kuten mystikotkin, kaihtavat tarkkoja tietoja, koska sellaiset rajoittavat haihattelun mahdollisuuksia.

⁴Näyttää kuitenkin siltä, että edes aurinkokuntaa varten tehdyt laskelmat eivät päde kaikkiin aurinkokuntiin, vaan ne ovat vain tilastollisen keskiarvo. Aurinkokuntaa on kolmenlaisia. Prosessien kesto vaihtelee jopa samanasteisissa järjestelmissä.

⁵Jokainen kosmos on uusi kokeilu kehityksen kannalta, ja on syytä olettaa, että sekä aurinkokunnan että kosmoksen elinikä voi vaihdella melkoisesti riippuen vaadittavien manifestaatioprosessien kestoajasta. Aurinkokuntamme iästä on olemassa erilaisia (eksoteerisia) tietoja, ja on tietenkin turhaa spekuloida. Oman planeettaketjumme osalta olemme neljännellä aionilla (seitsemästä varatusta), jonka kesto on 4320 miljoonaa vuotta, joista noin 2000 miljoonaa vuotta on käytetty. Elämä planeetallamme tällä neljännellä kierroksella on laskettu 600 miljoonaksi vuodeksi, joista noin 320 miljoonaa vuotta on kulunut.

⁶Näyttää myös siltä, että ”alkuperäinen aikataulu” ei osoita ihmiskunnan todellista kehitysvaihetta. Uudet, ennakoimattomat tekijät, esimerkiksi uudenlaiset kosmiset energiat, ovat nopeuttaneet planeettahierarkian kehitystä ja siten myös niiden oppilaskokelaiden osalta, jotka lähestyvät viidettä luomakuntaa. Koska edelleen alemmalla emotionaaliasteella olevien ja humaniteettiasteen saavuttaneiden välillä on valtavia eroja kehityksen suhteen ja koska humanistien inkarnaatiot alemmilla asteilla olevien joukossa eivät tarjoa heille kokemuksia, joihin he ovat oikeutettuja, on humanisteille tarjottu lisämahdollisuus: nopeamman kehityksen mahdollisuus, jos he sitä toivovat, ryhtymällä planeettahierarkian oppilaiksi ja saamalla siten erityiskoulutusta. Jos he kestävätkä kokeet, heillä on mahdollisuus saavuttaa tavoitteensa – kausaaliaste – verrattomasti nopeammin kuin muuten.

2.20 MONADI JA SEN VERHOT

¹Alimmassa luomakunnassa, kivikunnassa, alkava evoluutioprosessi on viimeinen prosessi pitkässä sarjassa, jonka monadit läpikäyvät, ennen kuin ne ovat hankkineet aktiivisen tajunnan ja omaavat siten edellytykset hankkia itse yhä korkeampia tajunnanlajeja yhä korkeammassa ainelajeissa.

²Aurinkokunnan evoluutiomonadit ovat aina suljettuja triadeihin, jotka ovat aina useiden aineverhojen ympäriimiä.

³Ihmisenä tapahtuvan tajunnankehityksen aikana monadilla on viisi erilaista verhoa, toisminänä seitsemän ja kolmasminänä yhdeksän erilaista verhoa. Kosmoksessa monadi hankkii eri kosmisiin maailmoihin kuuluvat 42 erilaista verhoa. Monadi pitää todellisena minänään sitä verhoa, johon se kulloinkin on ”keskistynyt”. Korkeimmassa kosmisessa maailmassa monadi vapautuu jokaisesta verhosta ja kokee itsensä sinä ikiminänä, joka se aina on ollut.

⁴Monadin sekoittaminen sen verhoihin on aiheuttanut lukuisia väärinkäsityksiä ja epäselvyyksiä. Monadi on minätietoisuuden keskus, aina saavuttamaton aineellisenä, objektiivisena ilmiönä, kunnes se on saavuttanut korkeimman kosmisen maailman.

⁵Todellisuudesta tietämätön ihminen fyysisessä maailmassa ajattelee, että hän on organisminsa, myöhemmin emotionaalimaailmassa, että hän on emotionaaliverhonsa ja mentaalimaailmassa, että hän on mentaaliverhonsa. Hän samaistaa itsensä verhotajuntoihinsa aavistamatta, että minä (monadi) on ikeatomi ja käyttää verhojaan hankkiakseen niissä tajuntaa, saadakseen näissä maailmoissa välttämättömiä kokemuksia, kokemuksia, jotka työstetään todellisuutta ja elämää koskevaksi tiedoksi, kokemuksia, jotka muuttuvat kyvyiksi ja ominaisuuksiksi. Me synnymme uudelleen, kunnes olemme oppineet käyttämään verhojamme tarkoituksenmukaisesti. Kun meistä on tullut niissä suvereeneja, kun olemme oppineet, mitä meidän on ihmiskunnassa opittava, silloin voimme siirtyä seuraavaan korkeampaan valtakuntaan.

⁶Niin kauan kuin yksilö samaistuu inkarnaatioverhoihinsa, hän on riippuvainen niiden tiloista, niiden tajunnansisällöstä, hän on riippuvainen niihin kuuluvista värähtelyistä ”hyvinvointinsa” suhteen. Mutta mitä selvemmin hän oivaltaa, ettei hän ole verhonsa, sitä helpompi hänen on hallita ne, vapautua tästä riippuvuudesta.

⁷Koko evoluutioprosessi korkeimpaan kosmiseen maailmaan saakka on analoginen prosessi, jossa jatkuvasti samaistutaan yhä korkeampiin verhoihin ja verhotajuntoihin ja vapaudutaan niistä. Koko prosessin ajan yksilö etsii turhaan ”todellista minäänsä”, ja se liukuu jatkuvasti pois, sillä minä on ikeatomi, eikä minä löydä itseään, ennen kuin se korkeimmassa kosmisessa

maailmassa on vapautunut aineeseen involvoitumisesta ollen lopulta ikiminä vapaana ikiatomina. Kaikki, mihin minä on samaistunut, on aina ollut verhoja, sillä varsinaisessa mielessä ei voi olla mitään muuta kuin aineeseen involvoituneita ikiatomeja, jotka oleskelevat jollakin lukemattomista kehitystasoista alimmasta korkeimpaan. Me kaikki sisällyimme katkeamattomana sarjana korkeampien valtakuntien yksilöiden verhoihin, ja jatkamme siten, kunnes olemme itse vapauttaneet itsemme involvoitumisesta.

⁸Näin yksinkertainen on sen prosessin kuvaus, prosessin, jonka tietämättömyys on tehnyt täysin käsittämättömäksi kaikkine vaikeaselkoisuuksineen ja käsittämättömine symboleineen.

⁹Yksilö löytää käytännön hyötyä seuraavasta oivalluksesta, jos hän toistaa usein itselleen: ”Minä en ole verhoni”, kunnes hän on vapautunut riippuvuudestaan verhoihinsa kaikissa elämän tilanteissa. Tämän tunnuslauseen pitäisi olla kaikkein hyödyllisin, kaiken elämänviisauden summa.

2.21 Ihmisen verhot

¹Kausaaliverhon energiat vaikuttavat suoraan fyysisiin verhoihin (organismiin ja eetteriverhoon).

²Triadiverho vaikuttaa emotionaaliseen ja mentaaliseen verhoon. Näillä kahdella tosiasialla on psykologinen merkitys.

³Kausaaliverho on ihmisen ainoa pysyvä verho, joka sulkee aina sisäänsä monadin (yksilön, minän). Kausaaliverho on se, joka inkarnoituu, ympäröi ja läpäisee kaikki alemmat verhot. Monadi sai kausaaliverhon siirtyessään eläinkunnasta ihmiskuntaan. Tämä verho ei voi inkarnoitua eläinkehoon. Kun ihminen kykenee hankkimaan essentiaaliaineesta (maailma 46) muodostuvan verhon, hän siirtyy viidenteen luomakuntaan.

⁴Siitä lähtien kun yksilö on siirtynyt viidenteen luomakuntaan ja tahtoo työskennellä alimmissa maailmoissa (47–49) inkarnoitumatta, hän tarvitsee tähän tarkoitukseen vain kausaaliverhon ja fyysiseetterisen verhon. Emotionaaliverho ja mentaaliverho ovat tietenkin välttämättömiä yhdyssiteitä, mutta ne ovat täysin automatisoituneita ja tyhjiä kaikesta tajunnan sisällöstä, ja siksi niitä pidetään ”olemattomina”. Näihin kuuluvat tajunnanlajit eivät kykene tutkimaan todellisuutta, eivätkä antamaan edes oikeaa käsitystä todellisuudesta, ainoastaan eksyttämään ja harhauttamaan todellisuudessa. On ymmärrettävää, miksi vanha esoteerinen symboliikka käytti nimitystä ”illuusio” viitaten sillä emotionaalisuuteen ja mentaalisuuteen.

⁵Filosofit ja kulttuuriprofeetat puuhailevat emotionaali- ja mentaalitajunnan parissa, ja siitä on parhaimmistollakin suuria vaikeuksia vapautua.

TAJUNNANASPEKTI

2.22 Tajunnan ykseys

¹Tajunta on luonteeltaan sekä yksilöllistä monadeissa (ikiatomeissa) että kollektiivista (aine-koostumuksissa). Ainemaailmat ovat samanaikaisesti tajuntamaailmoja, ja kaikki kosmiset maailmat muodostavat yhteisen kosmisen kokonaistajunnan, jossa jokaisella monadilla (ikiatomilla) on siten luovuttamaton osa. Voidaan siis sanoa, että koko kosmos muodostaa tajunnan suhteen elävän kokonaisuuden (jumala immanentin).

²Tajunta on yksi ja ainoa: kosminen kokonaistajunta, kaikkien ikiatomien yhteisyystajunta. Tämä on kaikkien lukemattomien yhteisyystajuntalajien, lukemattomien yhä laajempien yhteisyystajuntalajien perusta. Mutta absoluuttisessa mielessä selviö pätee juuri ikiatomin tajuntaan, ja sen ehdottoman pätevyyden ikiatomi oivaltaa vasta kun se on vapautunut kaikesta involvoitumisesta aineeseen.

³Mikään tajunta ei voi erota yhteisyystajunnasta muutoin kuin näennäisesti (kolmessa alimmassa atomimaailmassa 47–49). Osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan mahdollistaa monadin yksilöllisyystajunnan. Kun monadi on kerran hankkinut yksilöllisen tajunnan, se ei voi

korkeampien valtakuntien korkeammissa maailmoissa menettää itseidentiteettiään.

⁴Sen jälkeen, kun yksilö on hankkinut ykseystajunnan (46), merkitsee korkeamman tajunnan hankinta samanaikaista liittymistä suurempaan ryhmään, tajunnan laajentumista sekä vertikaalisesti että horisontaalisesti, sekä korkeuden että laajuuden suhteen. Koska korkeampi sisältää alemman, myös tajunnan syvyys kasvaa ja laajenee. Näin se jatkuu, kunnes kaikki on omaksuttu, kun yksilöllinen tajunta on hankkinut korkeimman maailman tajunnan, joka käsittää koko kosmoksen.

2.23 Tajunnankehitys

¹Aurinkokunnassa ovat kaikki ainekoostumuksiin sisältyneet ikiatomit saaneet potentiaalisen tajuntansa aktualisoitumaan. Kun monadien potentiaalinen tajunta on involuutioprosesseissa herätetty (passiiviseksi tajunnaksi), niillä on yhä korkeammissa luomakunnissa tilaisuuksia aktivoida tajuntaansa ja hankkia siten itsetietoisuutta yhä korkeammissa ainelajeissa ja aine-maailmoissa, kunnes ne ovat hankkineet itsetietoisuuden koko kosmoksessa ja koko kosmoksesta.

²Aktivoidakseen tajuntansa ja hankkiakseen siten itsetietoisuuden yksilöiden (monadien) täytyy involvoitua alas kiinteään fyysiseen aineeseen, koska vasta kivikunnan kiinteässä fyysisessä aineessa (49:7) atomiaineen yksinomaan subjektiivinen tajunta voi alkaa hankkia objektiivista tajuntaa, oppia erottamaan sisäisen ja ulkoisen, minän ja ei-minän, tajunnan ja aineen, subjektiivisen ja objektiivisen, mikä johtaa käsitykseen yksilöstä jonakin kaikesta muusta erillään olevana. Lisäksi vasta alimmassa ulottuvuusmaailmassa tajunta voi hankkia tilan ja ajan käsittämisen alkeet. Tämä objektivoitumisprosessi jatkuu kasvi- ja eläinkunnan kautta, kunnes se lopulta ihmiskunnassa johtaa yksilölliseen itsetietoisuuteen.

³Ihmiskunnassa yksilöt hankkivat oman harkintakyvyn, itseluottamuksen ja itsemääräävyyden. Kehittääkseen korkeammissa maailmoissa luovuttamatonta yksilöllisyyttään yksilö elää muista eristyneenä inhimillisessä kausaaliverhossaan (kosmoksen ainoassa yhteisyystajuntaa vailla olevassa verhossa). Seuraavassa korkeammassa valtakunnassa (viidennessä, essentiaalikunnassa) yksilö hankkii yhä suuremman tietoisuuden yhteisyystajuntaan ja hankkii itse tiedon kaikesta ihmisen maailmoissa (47–49) olevasta.

⁴Fyysisessä maailmassa yksilö voi hankkia tietoa, ominaisuuksia ja kykyjä, ei emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa. Näissä kahdessa maailmassa ihminen ei voi onnistua edes objektiivisessa luonnontutkimuksessa, koska kaikki tajunnanilmaisut muotoilevat aineen välittömästi uudelleen. Objektiivinen tutkimus näissä maailmoissa edellyttää kausaalitajuntaa, joka voi välttyä tältä vaikutukselta.

⁵Tajunnankapasiteetti on riippuvainen verhojen laadusta. Minän velvollisuus on huolehtia siitä, että tämä laatu vastaa eri atomilajien mahdollisuutta ilmaista kolmea aspektia. Jokaisen atomilajin raja on myös tiedon ja voiman raja. Jos yksilö haluaa laajentaa tajuntaansa tämän rajan yli, hänen on hankittava tajunta seuraavassa korkeammassa maailmassa.

⁶Jokainen korkeampi molekyyliilaji merkitsee tajunnan lisääntymistä sekä tehokkuuden että laajuuden suhteen. Jokaisen korkeamman atomilajin myötä tajunnankapasiteetti kasvaa jatkuvassa sarjassa, jossa tulo kertautuu itsellään (siis $2 \times 2 = 4$, $4 \times 4 = 16$, $16 \times 16 = 256$ jne.).

2.24 Elämän tarkoitus

¹Ilmaisu ”elämän tarkoitus” voidaan ymmärtää useassa merkityksessä.

²Laajimmassa merkityksessä elämän tarkoitus on tajunnankehitys aina kaikkietävyyyteen ja kaikkivaltiuteen saakka.

³Tämä on tosiasia, jonka olemme saaneet planeettahierarkialta ja josta kaikkien uusien ideologioiden täytyy lähteä. Valitettavasti meidän on edelleen käytettävä termiä ”idiologia” (sana idios = oma), kunnes kykenemme perustamaan maailman- ja elämänsä tutkimuksen todelliselle tiedolle todellisuudesta ja elämästä. Ideologian saamme vasta sitten, kun olemme

kausaaliminuuksina astuneet platonisten ideoiden maailmaan.

⁴Ensimmäiselle elämäntarkoitukseksi on sen lopullinen yhdistyminen toisinaan.

⁵Kohtalona elämän tarkoitus on sen polun luonne, jota minä vaeltaa, minän suhteet klaaniinsa, minän itsetoteutusmenetelmät.

⁶Persoonallisuudelle (inkarnaatiolle) elämän tarkoitus on kehityksen suhteen oivallusta ja ymmärtämystä laajentavat kokemukset, korjuun suhteen koko elämää vastaan tehtyjen virheiden hyvittäminen, toisten tai hänen itsensä asettaman elämäntehtävän loppuunsaattaminen.

⁷Suurin osa korjuusta on ”horjuneen tasapainon” korjaamista ja tulosta huonosta kylvöstä. Tähän sisältyvä syvällisin tarkoitus ovat ne välttämättömät kokemukset, joita omalaadun perustaipumus pakottaa esiin mahdollistamaan yksilölle itsetoteutuksen.

2.25 Muistit

¹Kaikki tapahtumat, kaikki, mikä on koskaan ollut olemassa ja tapahtunut kaikissa maailmoissa, kaikki kolmea aspektia koskeva, on säilynyt eri maailmojen kollektiivimuisteissa. Se ei katoa edes maailmojen, planeettojen ja aurinkokuntien hajotessa, koska se heijastuu vielä korkeampien atomimaailmojen aktiivisessa kollektiivitajunnassa. Tämä oli gnostilaisen sanonnan merkitys: ”Ei ole mitään peitettyä, mitä ei paljastettaisi”.

²Yksilön menneisyys säilyy osaksi planeettamuistissa, osaksi hänen kausaaliverhossaan, osaksi hänen triadinsa alitajunnassa. Yksilölle hänen menneisyytensä on helpoimmin saatavilla kausaaliverhosta hänen tultuaan kausaaliminäksi. Se, että muutamat ihmiset kykenevät sitä ennen istamaan menneitä inkarnaatiota, johtuu suorasta yhteydestä triadin fysikaaliatomiin.

2.26 Osallisuus tajuntaan

¹Kausaaliverho eristää yksilön muista yksilöistä. Niin kauan kuin kausaaliverho on ”korkein verho”, yksilö on yksinäinen yksilö. Hän pysyy sellaisena, kunnes monadi on keskistynyt toisiriadin mentaaliatomiin, jolloin hän itse aktivoi kausaaliverhonsa. Silloin hän on astunut toisiminuukien valtakuntaan ja hänellä on alkava essentiaalitajunta. Hän on yhdistynyt kollektiiviolentoonsa.

²Kollektiiviolento on tajuntaolento. Yksilön osallisuus tähän kollektiivitajuntaan ulottuu (kuten aina kaikenlaisissa aggregaateissa) niin pitkälle kuin hänen oma tajunnanaktiivisuutensa.

³Kollektiiviolennot ovat jossain määrin oman tajunnan omaavia ”eristettyjä” olentoja. Mutta tämä eristyneisyys on itsevalittu. Mikään ei estä essentiaaliminää ottamasta yhteyttä muihin kollektiiviolentoihin. Mutta näin tehdessään hän astuu tilapäisesti ulos omasta kollektiivitajunnastaan ja jättää tämän ulkopuolelle. Hän jättää ”aggregaatin”, johon hän kuuluu. Syynä tähän ovat värähtelyerot. Jokaisella kollektiiviolennolla on omalaatuisensa värähtely erikoistehtävineen, eikä sitä saa ”häiritä asiaankuulumattomilla” värähtelyillä.

⁴Essentiaaliminä, joka on aktivoinut koko essentiaalitajuntansa (46:1-7), voi astua yhteyteen kaikkien essentiaaliminuukien ja alempien olentojen kanssa siinä seitsenpallossa, johon hän kuuluu. Hän voi toivoessaan tulla ”yhdeksi” minkä tahansa valitsemansa olennon kanssa ja ”ymmärtää” kaikkia alempia olentoja paremmin kuin ne itse ymmärtävät itseään. Hän voi ”tarpeen” vaatiessa seurata tämän alemman olennon koko kehityskulkua aina kivikunnasta lähtien. Mutta hän ei tee sitä uteliaisuudesta. Vapauden lain mukaan, joka myöntää kaikille olennoille oikeuden ”yksityiselämään”, hän ei saa tiedustella mitään sellaista, mikä ei ole välttämätöntä suoranaisen avun kannalta. Ja sen jälkeen hänen on unohdettava kaikki näkemänsä. Hän on oppinut pyyhkimään tajunnastaan kaiken, mikä on unohdettava. On aivan eri asia, että se pysyy lähtemättömänä pallon kausaalimuistissa.

⁵Tämä pallon kausaalimuisti on siinä mentaaliatomeista koostuvassa uloimmassa kalvossa, joka ympäröi maapalloamme. Se on oma kausaalioientonsa, kuuluu aivan toiseen evoluutioon kuin inhimillinen evoluutio. Tämä muisti on kaikkien niiden ulottuvilla, jotka ovat hankkineet korkeimman lajin objektiivisen kausaalitajunnan (47:1). Ja tätä eivät ole koskaan ketkään muut

hankkineet kuin toisminät.

⁶Osallisuus tajuntaan merkitsee vastuuta. Olemme aina vastuussa siitä, mitä tiedämme. Olemme aina vastuussa toisistamme, jos jaamme heidän tajuntansa. Eikä kukaan voi vapautua tästä vastuusta. Sillä kukaan ei vältty minkäänlaiselta vastuulta. Ja se, mitä pelätään, on opittava tuntemaan, kunnes ei enää voi pelätä. Vastuun tosiasiaa on kuitenkin syytä tarkkailla, jotta välttyisi ottamasta turhaan ja tarpeettomasti vastuuta. Ne monenlaiset velvollisuudet, joita kohtalo meille asettaa ja joita itse otamme itsellemme tietämättömyydestä elämänsuhteidemme kautta, ovat meille riittävä taakka.

2.27 KOLLEKTIIVIOLENNOT

¹Ihmisaste on ainoa kehitysaste, jolla yksilö on eristynyt yksilö. Kaikilla muilla asteilla, sekä alemmilla että korkeammilla, yksilö kuuluu kollektiiviin osallisena kollektiivitajuntaan. Sen tähden tämä kehitysvaihe on kaikista vaikein.

²Kollektiiviolentojen päälajeja on yhtä monta kuin luomakuntia. Luomakunnissa on lukemattomia alaosastoja, erityisesti korkeammissa valtakunnissa. On selvää, että tieto näistä puuttuu lähes kokonaan. Pelkät luetteloinnit ilman tietoa niiden tehtävistä ja toiminnoista ovat merkityksettömiä. Hyödytön tieto tarjoaa ainesta vain harhaanjohtavalle mielikuvitukselliselle spekulatiolle.

³Kollektiiviolennot koostuvat yksilöllisistä olennoista, ja yksilöolennot sisältyvät kollektiiviolentoihin. Siksi on tärkeää ymmärtää erityisesti korkeamman olennon tapauksessa, että samanaikaisesti ollaan tekemisissä myös kollektiivin kanssa. Ne, jotka suunnittelevat korkeamman olennon turmelemisen mahdollisuutta (tottuneita kun ovat turmelemaan aina jossain suhteessa kaikki muut), oivaltavat ehkä suunnitelmansa typeryyden, jos he saavat tietää, että yksilö on samanaikaisesti kollektiivi, mikä on laki. Silloin he ehkä oivaltavat, että ajatus kollektiiviolentoon vaikuttamisesta (oikeammin: sen muuttamisesta) on mieletöntä luulottelua.

⁴Korkeammat olennot ”auttavat” silloin, kun laki sallii avun antamisen, ja vain jos apua tarvitseva on hankkinut oikeuden apuun. On vain yksi tapa ”vaikuttaa” heihin: palvella evoluutiota, ykseyttä, olentoja, jotka tarvitsevat juuri meidän apuamme ja ovat siitä riippuvaisia.

⁵Kollektiiviolentoja on lukemattomia. Mutta näissä olevien yksilöiden määrä voi vaihdella suuresti ”tarpeesta” riippuen.

⁶Aurinkokuntamme korkein kollektiiviolento on sen toiminnan osalta, joka koskee sen omaa kehitystä, hankkimassa objektiivista tajuntaa atomilajeissa 29–31. On odotettavissa, että se on ratkaissut tämän tehtävänsä seuraavan aionin lopussa ja jättää siten aurinkokunnan siirtyäkseen suuremmalle pallolle.

⁷Jeshulla (tämä oli niin kutsutun Jeesuksen oikea nimi) oli essentiaalitajunta (46) ja hänestä tuli täydellinen toisminä (45-minä) myöhemmässä inkarnaatiossa, joka osui yhteen suunnilleen ajanlaskumme alun kanssa.

⁸Kollektiiviolennolla, jonka tehtävänä on valvoa ihmiskunnan evoluutiota, ei ole helppo tehtävä. Nykyisellä kehitysasteella useimmat ihmiset vastustavat kehitystä itsekkyydellään ja vihallaan, kaikenlaisilla typerryttävillä fiktioilla. Tämän lisäksi vielä niiden yksilöiden valtava vastarinta, jotka ovat päättäneet pysäyttää evoluution kaikin keinoin, ”varjojen veljet”, fyysisen ja emotionaalisen maailman todelliset hallitsijat.

⁹Inhimillistä evoluutiota valvovaa kollektiiviolentoa ei pidä sekoittaa kohtalon lakia ja korjuun lakia edustaviin kollektiiviolentoihin.

¹⁰Tietämättömyys, joka on rajaton, laskee eri suunnilla toimivien joogien ansioksi ominaisuuksia, kykyjä ja oivalluksia, joita on vain kollektiiviolennoilla.

¹¹Niin pian kuin tieto kollektiiviolennoista yleistyy, tulee hyväntahtoinen mielikuviutus kertomaan niistä ja niiden tekemisistä kaikkea mahdollista. Sen tähden on painokkaasti korostettava, että sellaiset puheet jäävät epäluotettaviksi haihatteluiksi. Ne, jotka levittävät sellaisia asioita näistä olennoista ja teeskentelevät tietävänsä niistä jotakin, paljastavat parantumattoman

arvostelukyvyyttömyytensä ja tietämättömyytensä. Ainoat, jotka tietävät näistä jotakin, ovat näihin kollektiiveihin kuuluvat superessentiaaliminät (45) ja korkeammat minät. Ja he vaikeenevat.

2.28 Kollektiiviolentojen työtehtävät

¹Värähtelyn näkökulmasta kaikki koostuu värähtelyistä. Nämä voidaan jakaa jatkuviin ja syklisiin. Jatkuvat värähtelyt ovat sokean tahdon dynaamisen toiminnan tulosta. Sykliset värähtelyt ovat tulosta aktiivisen tajunnan kautta ohjatusta tahdon toiminnasta, jolla voi olla kosminen, aurinkokunnallinen jne. alkuperä. Kaikki värähtelyt ovat välttämättömiä elämän synnylle, jatkuvuudelle, kehitykselle tai purkautumiselle.

²Kosmiset värähtelyt ovat välttämättömiä kosmokselle ja kaikelle kosmoksessa olevalle. Ne läpäisevät kaiken kosmoksessa. Ne vaikuttavat sekä samankaltaisesti että eri tavoin; samankaltaisesti samankaltaisiin ja eri tavoin erilaisiin. Tämä pätee jokaiseen atomiin ja atomikoostumukseen. Niillä on yhdistävä tai hajottava, vahvistava tai heikentävä vaikutus; harmoninen vaikutus kaikkeen niiden kanssa sopusoinnussa olevaan, ja epäharmoninen vaikutus kaikkeen muuhun. Ne vaikuttavat (ja tämä on oleellista) luonnon muuttumattomien peruslakien mukaisesti.

³Niiden kollektiiviolentojen, jotka ovat vastuussa aurinkokunnasta, 49-pallosta, seitsenpallosta, pallosta, maailmasta jne., voidaan ajatella olevan erikoistuneita ja yhteistyössä toimivia tiedemiehiä, tietenkin meille käsittämättömässä koossa. Näistä etevimmät laskevat cyclit ”kaikelle”, ”kaiken” vaikutukset, ja valvovat, että ”kaikki” järjestetään näiden ”säädösten” mukaisesti jokaisen erityisellä toimialueella.

⁴Syklejä on olemassa kaikelle, jokaiselle atomille ja atomikoostumukselle, kaikenlaisille palloille.

⁵Aurinkokunta syntyy kolmen kosmisen valtakunnan – kolmannen (maailmat 22–28), toisen (maailmat 29–35) ja ensimmäisen (maailmat 36–42) valtakunnan – lukemattomien yksilöiden yhteistyön tuloksena. Nämä olennot (tietenkin yhteisystajunnan omaavat) tekevät yhteistyötä, jotta tämä järjestelmä kaikkine manifestaatioprosesseineen toteuttaisi sille määrätyn tarkoituksen: kaikkien aurinkokuntaan tuotujen ikeatomien (monadien) tulee kyetä kehittämään tajuntansa kaikkitietoisuudeksi ja kaikkivaltiuudeksi seitsemässä alimmassa atomimaailmassa (43–49).

⁶Ihmiset kehittävät vaadittavia ominaisuuksia ja kykyjä ratkaisemalla tarkoituksenmukaisesti ongelmansa viidessä maailmassaan (47–49), ja vastaava pätee myös kosmisiin olentoihin. Myös kolmessa ylimmässä kosmisessa valtakunnassa (1–7; 8–14; 15–21) olevilla yksilöillä on omat ongelmansa ratkaistavanaan (ja niiden sanotaan olevan kaikkein vaikeimpia, seuraavan säännön mukaan: mitä korkeampi maailma, sitä ilmeisempiä ja vaikeampia ovat ongelmat). Siinä kaikki, mitä tiedämme heistä. Koska planeettahierarkialla ei ole mahdollisuutta ottaa kantaa näihin ongelmiin, vain ihmiset kykenevät oman itsekunnioituksensa käsittämättömyydessä viisaudessa ratkaisemaan sellaisia ongelmia: ”Minun kiistattoman mielipiteeni mukaan...” (Mitä sanoikaan 45-minä? ”Heillä ei ole suhteellisuudentajua. Heillä ei ole huumorintajua.”). Sallittakoon tämän vaatimattoman olentoparan sanoa, että huumori on kykyä oivaltaa oma naurettavuutensa. Siksi ihmiset eivät ymmärrä, mitä huumorilla tarkoitetaan.

⁷Kolme korkeinta kosmista valtakuntaa eli jumaluuskuntaa (1–21) saavuttaneet yksilöt ovat suoraan vastuussa kosmisen pallon jatkuvuudesta, niiden energioiden toimittamisesta, jotka mahdollistavat erilaiset alemmissa valtakunnissa tapahtuvat manifestaatioprosessit, ikimaniestaation koostamisesta maailmojen seitsenjaoksi, joka on departementtijaon perusta. Mutta alempi kosminen organisaatio, aurinkokuntien muodostaminen ja alemmissa maailmoissa tapahtuvien manifestaatioprosessien toteuttaminen, on maailmojen 22–42 yksilöiden tehtäviä. Alin jumaluuskunta (43–49) ja planeettojen hierarkiat valvovat aurinkokunnan maailmoissa eteneviä prosesseja.

⁸Jumala immanentti on kosminen kokonaistajunta. Jumala transsendentti on korkeimmasta jumaluudesta (joka muodosti kosmoksen) lähtevä ja kaikissa alemmissa maailmoissa jatkuva tajunnanaktiivointi, joka tekee kaikista maailmoista ”eläviä olentoja”, kollektiiviolentoja, ykseystajuntoja, joita ottavat haltuunsa yksilöt, jotka maailmassa toisensa jälkeen itsehankitun itsetietoisuuden ansiosta kykenevät siirtymään näihin kollektiivitajuntoihin.

⁹Asiaa voi myös yrittää selventää sanomalla, että ”jumala immanentti” on se osa kosmista kokonaistajuntaa, jossa yksilö on hankkinut itsetietoisuuden, ja ”jumala transsendentti” se osa, joka on vielä valloitettava.

2.29 Kollektiiviolentojen suhde ihmiskuntaan

¹Ihminen on jonkin nuodostumassa olevan kollektiiviolennon jäsen. Se, kuinka pitkälle nämä kollektiiviolennot ovat kehittyneet, riippuu siihen kuuluvien yksilöiden kehitysasteista.

²Tähän kollektiiviolentoon sisältyy lukuisia klaaneja, jotka koostuvat yleensä niistä, jotka ovat kausalisoituneet yhdessä, kuuluneet esimerkiksi kerran johonkin eläinlajiin.

³Yksilön ”jumala” on ensiminälle hänen toisminänsä, toisminälle hänen kolmasminänsä jne. Vasta idealiteettiaseella, kun ykseydentaipumus on kehittynyt niin, että ykseydestä tulee ainoa olennainen asia, yksilö kykenee näkemään kollektiivissaan tämän korkeamman ykseyden, josta tulee silloin hänen ”jumalansa”. Silloin hän voi alkaa hyödyntää kollektiivinsa tietoon ja elämään liittyviä kokemuksia.

⁴Uskonto jne. edistää järjenvastaista uskoa ulkoiseen voimaan tuen ja avun saamiseksi. Tämä riistää yksilöltä itseluottamuksen ja itsemääräävyyden, ominaisuudet, joita on kehitettävä. Itseluottamusta ei kuitenkaan pidä kultivoida, ennen kuin yksilö on saavuttanut kulttuuriasteen, koska tulos rappeutuu helposti itseriittoisuudeksi. Itsemääräävyys kuuluu humaniteettiasteelle. Sitä ennen yritykset sen kultivoimiseksi aiheuttavat vain harkitsematonta uskoa kaikenlaisiin fiktioihin ja tietämättömyyden omahyväisyyttä.

⁵On ilmeistä, että ne, jotka ovat saavuttaneet kausaaliasteen ja voineet päästä kosketuksiin korkeampien olentojen kanssa, ovat ehdottoman omistautuneita ja uskollisia näille. Mutta tästä ei aiheudu minkäänlaista riippuvuutta. Korkeammat olennot eivät ole mitään hoitajia, palvelijoita, minkäänlaisia vakuutusasiamiehiä, valvojia, joiden tehtävänä on laittaa kaikki kuntoon, ”auttamaan kaikessa hädässä”, mikä on huonon kylvön huonoa korjuuta.

⁶Alemmilla kehitysasteilla oleville, joilla on voimakas hajottamistaipumus, korkeammat olennot ovat erittäin riskialttiita ilmiöitä. He eivät halua kenellekään pahaa. Siksi he pysyttelevät kaukana ihmisistä. He eivät voi mitään sille, että heidän värähtelynsä voivat osoittautua kohtalokkaiksi ihmisille, jotka häiritsevät heitä kutsumatta. Ne pahansuovat tunteet ja ajatukset, joita ihmiset tiedostamattaan lähettävät kaikille, saavuttavat myös heidät. Tällaiset värähtelyt heijastuvat takaisin kosketettua voimakenttää vastaavalla vahvistuksella. Senkaltaisista vihanilmauksista (epäkunnioituksesta, halveksunnasta, pilkasta, väheksynnästä jne. loputtomiin) tulee kohtalokas kylvö niille ylimielisille typeryksille, jotka luulevat olevansa ”oikeutettuja” kaikkiin hajottamistaipumuksensa ilmaisuihin.

⁷On erittäin viisasta välttää ”tunkeumista” korkeampien olentojen luo. Kypsymättömälle tulos on parhaassa tapauksessa vain negatiivinen, ei mikään tulos. Mutta useimmat ovat ehtineet vahvistaa itsekkyyttään, itsepetostaan, itsesokeuttaan, ennen kuin he tuntevat itsensä pettyneiksi, hylätyiksi (muiden vastaavien typerien syytösten ohella).

⁸Tästä Krishnamurti on varoittanut meidän aikanamme. Hän ehti nähdä surulliset seuraukset tälle uudenlaiselle taikauskolle, joka johtui siitä, että ymmärtämättömät väärinkäsittivät henkilökohtaisia suhteita, tässä tapauksessa tiettyyn klaaniin kuuluvien yksilöiden henkilökohtaiset suhteet. Nämä ymmärtämättömät eivät käsittäneet, että kyseisellä klaanilla on aivan erityinen tehtävä tulevaisuudessa, eivätkä myöskään sitä, että klaani oli saavuttanut ideaaliteettiasteen.

⁹On yhtä vastenmielistä kuulla kristillistä sentimentaalista pötypuhetta ”Jeesuksesta”, isä

jumalan sinuttelua, perehtyneisyydestä jumalan tarkoituksiin ja muista tietämättömyyden typeryksistä, kuten teosofien höpötystä mestareista heidän juoksupoikinaan.

2.30 Ykseyden maailma

¹Barbaari-, sivilisaatio- ja kulttuurinasteella oleva yksilö on emotionaaliminä, humaniteettiasteella olevana hän on mentaaliminä, ideaaliteettiasteella kausaaliminä ja ykseysasteella essentiaaliminä (46-minä).

²Kulttuuriasteella olevat tahtovat kiirehtiä kehityksessä edelle, ja heillä on siihen mahdollisuus, jos he eivät tyydy seuraamaan ”leveän tien” hidasta hölkkää. Tähän on olemassa useita edellytyksiä. Yksi niistä on se, että yksilö on hankkinut tietyn prosenttimäärän essentiaalisia ominaisuuksia. Toinen on se, että yksilön on järjestelmällisesti ja menetelmällisesti työskenneltävä inkarnaatioverhonsa jalostamiseksi. Vielä yksi on se, että yksilö kärjistyneellä määrätietoisuudella etsii tilaisuuksia palvella evoluutiota, ihmiskuntaa ja elämää. Näiden edellytysten vallitessa yksilö saa, vaikkakin tiedostamattaan, apua hierarkialta, voidakseen suoriutua itselleen ottamasta yli-inhimillistä tehtävästä kehittää noin kahdenkymmenen inkarnaation aikana ominaisuuksia ja kykyjä, jotka muuten vaatisivat tuhansia inkarnaatioita. Ilman apua tämä olisi mahdotonta.

³Aine, värähtelyt ja tajunta ovat ”sama asia”. Molekyyllilajit ja värähtelylajit ilmaisevat tajunnantason eri verhoissa. Järjestelmällinen kehittyminen edellyttää jatkuvaa yhteyttä ylitajuntaan, ja tämä on mahdollista vasta, kun kolmas mentaalinen molekyyllilaji (47:3) on aktivoitu.

⁴Ilmaisulla ”yhteys ylitajuntaan” on useita merkityksiä: yhteys inkarnaatioverhojen korkeampien molekyyllilajien värähtelyihin tai kausaalitajuntaan tai yksilön toistriadikollektiiviin, joka kuuluu planeettahierarkiaan.

⁵Yksilölle annettu apu on suoraa tulosta hänen omista ponnisteluistaan. Se ilmenee jatkuvana ”valon ja voiman” tarjontana sekä saavutetun tajunnantason vahvistuksena, niin sanottuina planeetaarisina vihkimyksinä. Näitä vihkimyksiä ei tietenkään pidä sekoittaa jonkin esoteerisen tietokunnan antamaan vihkimykseen. Ensimmäinen planeetaarinen vihkimys otetaan kulttuuriasteella, toinen humaniteettiasteella, kolmas idealiteettiasteella ja neljäs ykseysasteella. Otettuaan kolmannen vihkimyksen yksilö on kausaaliminä; otettuaan neljännen essentiaaliminä (46); otettuaan viidennen superessentiaaliminä (45), alimman jumaluusvaltakunnan rajalla.

⁶Astuttuaan essentiaalimaailmaan yksilö on siten essentiaaliminä ja yhtyy planeettahierarkian kollektiivisen yhteistajunnan omaavaan alimpaan kollektiiviolentoon. Yksilötajuntansa ja omalaatunsa säilyttäneenä yksilö tietää silloin olevansa suurempi minä kaikkien muiden yksilöllisten minuuksien kanssa. Kaikki vastakohtaisuus on lakannut, koska jokainen havaitsee ykseytensä kaiken kanssa. Jokainen atomi on kosmoksen yhteisomistaja ja sillä on kosmokseen yhtä suuri osallisuus kuin sen itsensä hankkima tajuntamäärä. Kaikki alemmat maailmat ovat essentiaalimaailman ympäröimiä ja läpäisemiä. Kaikki sisältyy ykseyteen. Yksinäisyyttä ei voi olla. (Eikä yksikään ihminen voi ehdottaa mitään parannusta korkeampien maailmojen hallinnan suhteen. Ihmiskunnan kärsimykset ovat tuhansissa inkarnaatioissa kylvetyn huonon kylvön huonoa korjuuta. Ja me olemme kaikki yhteisvastuussa, sillä me olemme kaikki osallistuneet kaikkien elämänlakien rikkomiseen joka suhteessa. Voimme lohduttautua sillä totuudella, että kärsimys loppuu, kun kylvö on korjattu.)

⁷Essentiaalinen elämä on ykseyttä ja viisautta. Emotionaalisella pyhimyksellä ei ole tietoa todellisuudesta, vaikka hän pettää itseään uskottelemalla, että hän on saanut ”kosmisen tajunnan”. Tieto fyysisestä ja emotionaalisesta maailmasta on riittämätön, ja tämä on syy siihen, että emotionaalisen vetovoiman niin kutsuttu rakkaus (eros, amor) on usein järjetöntä ja epäviisasta. Vasta kun yksilö on hankkinut mentaalisen, kausaalisen ja essentiaalisen tiedon, hän voi tarkoituksenmukaisesti soveltaa ykseyttä (agape, caritas).

⁸”Kaikki muodostaa ykseyden” on kulunut esoteerinen sanonta. ”Se kuulostaa hyvältä”. Mutta lukijat eivät osaa pohtia, mitä ideat ja tosiasiat merkitsevät. Kirjailijan on syötettävä

heille yksinkertaisimmat johtopäätökset, ja jatkuvasti hän kohtaa vastalauseen: ”Kukaan ei ole sanonut sitä aiemmin”. Sellaisilla ihmisillä ei ole minkäänlaisia mahdollisuuksia soveltaa tietoa järkipärisesti, joten he eivät myöskään sitä tarvitse.

⁹”Kaikki muodostaa kokonaisuuden.” Se tarkoittaa, että kyse ei ole yksilön ”pelastumisesta” vaan kollektiivin ”pelastumisesta”. Ja niillä, jotka eivät ymmärrä tätä eivätkä työskentele tätä tavoitetta silmällä pitäen, ei ole ”pelastumisen” mahdollisuutta. Me pelastumme, kun kollektiivimme (ihmiskunta) pelastuu. Viidennen luomakunnan saavuttavat (kollektiivin hyväksi tekemänsä työn ohella) ovat niitä, jotka ovat hankkineet muita suuremmat valmiudet työskennellä kollektiivin hyväksi. Kuinka ne, jotka muotoilevat kosmoksen tarkoituksella, että kaikki kosmoksessa olevat saavuttaisivat korkeimman valtakunnan, voisivat olla kiinnostuneita muutaman yksilön menestyksestä? Se merkitsisi epäonnistumista. Yrittäkää käyttää harkintakykyänne ja lakatkaa kuvittelemasta ja puuhailemasta epäolennaisuuksien parissa! Ne, jotka ”tahtovat jotakin tunteelle”, jotka pitävät Lakia ”kovana”, jotka tahtovat pelastua omilla tavoillaan, ne voivat turvallisesti selvitä ilman esoteriikkaa. Se ei ole heille mitään seuraavaa tuhatta inkarnaatiota varten. Elämällä ei ole kiirettä. Ja ne, jotka tahtovat mieluummin tuntea itsensä tärkeiksi kuin palvella evoluutiota, saavat tuhata muutaman tuhat inkarnaatiota, jos se on heidän mielestään mukavaa. On kuitenkin olemassa raja, aionit. Ne, jotka eivät ole valmiita (saavuttamaan korkeampaa valtakuntaa) evoluutiolle säädettyjen kosmisten aikakausien sisällä, saavat tyytyä jatkamaan toisella planeetalla ja niiden seurassa, jotka ovat hiljattain kausaaliverhon hankkineina siirtyneet eläinkunnasta ihmiskuntaan. Siellä he muodostavat eliitin ja saavat yhä useampia tilaisuuksia tuntea itsensä tärkeiksi.

2.31 Ihmiskunta kollektiiviolentona

¹Puhe kaiken elämän ykseydestä ei ole tyhjää puhetta. Ihmiskunta muodostaa kollektiivin lukemattomien muiden joukossa. Niiden, jotka tahtovat ”pelastua”, tulisi löytää kollektiivi ja työskennellä kollektiivin pelastamiseksi. Ne, jotka unohtavat oman pelastuksensa toisten pelastamiseksi, osoittavat, että heillä on edellytykset työskennellä evoluution hyväksi ja oikeus hankkia tähän liittyviä tilaisuuksia. Tämä on oppilaisuuden ja korkeampaan valtakuntaan siirtymisen yksinkertainen salaisuus.

²Neljännän luomakunnan tuleva tehtävä (kun ihmiskunta on hankkinut esoteerisen tiedon todellisuudesta ja elämästä sekä objektiivisen tajunnan kausaaliverhossa) tulee olemaan suhteessa kolmeen alimpaan luomakuntaan toimia, niin kuin viides luomakunta toimii suhteessa neljanteen: myötävaikuttaa näiden monadien tajunnankehitykseen ja ennen kaikkea vastustaa näiden elämänvaiston poistoyöntävää taipumusta. Kolmessa alimmassa luomakunnassa olevien monadien ”planeettahierarkiana” ihmiskunnan tulee auttaa mineraalimonadeja transmigroitumaan kasvikuntaan, kasvimonadeja eläinkuntaan ja eläinmonadeja kausaalistumaan ihmiskuntaan. Siten ihmiskunta pystyy toteuttamaan varsinaisen tehtävänsä: palvella evoluutiota.

2.32 LIIKEASPEKTI

¹Liikeaspekti on tärkein elämän suhteen, sillä se on kaikenlaisten luonnonprosessien tai manifestaatioprosessien edellytys. Ilman sitä ei olisi elämää, ei muutosta, ei kehitystä.

²Liikeaspekti on tarjonnut perustan apukäsitteillemme ”aika, energia ja laki”. (Laki = kausaaliteetti = liikkeen vakiosuhteet. Aika = tapa mitata liikettä.)

³Liikkeen alkuperä ja syy on ikiyeen dynaaminen energia (jolle Pytagoras antoi nimen dynamis), joka on kosmoksen kaikkien erilaisten energialajien lähde.

⁴Liikeaspektin merkitys kasvaa valtavasti jokaisen korkeamman atomimaailman myötä. Jo maailmassa 44 vaikuttaa ”kaikki” olevan energiaa, tajunta vain ohjaava tekijä, aine tajunnan kantaja ja muulta osalta kussakin maailmassa vallitsevien lakien mukaan muotoiltavaa ainetta.

⁵Liikeaspekti on siis valta-aspekti. Valta on tulosta yhä korkeammassa maailmoissa olevasta yhä laajemmasta tiedosta ja ennen kaikkea kyvystä soveltaa Lakia (kaikkien aineen, tajunnan

ja liikkeen lakien kokonaissumma kussakin maailmassa).

⁶Kaikenlaiset energiat koostuvat joko atomeista tai molekyyleistä. Dynamis ei voi vaikuttaa minkään muun kuin näiden aineiden kautta. Myös ”ideat” ovat atomeja tai molekyyliä, jotka saavat energiansa dynamikselta, joka on kaiken ikivoima. Ja kaikki on olemassaolon kolminaisuuden ilmentymää.

⁷Vieläkään (vuonna 1963, jolloin tämä on kirjoitettu) eivät niin kutsutut atomitutkijat ole oivaltaneet, että energia on ainetta, korkeampilaatuista ainetta, että korkeampilaatuinen aine vaikuttaa energiana alempaan ainelajiin.

⁸Absoluuttisessa mielessä energia on ikiaineen dynaaminen energia (dynamis). Minkään muunlaista ”puhdasta energiaa” ei ole olemassa. Ja sellainen vaikuttaa vain aineessa ja sen kautta. Aineesta vapaata energiaa ei ole olemassa. Kuvitelmat, että ”aine hajoaa energiaksi” tai että ”energia tiivistyy aineeksi”, ovat täysin vääriä.

⁹Ihminen elää erilaisten energioiden maailmassa. Ne ovat osaksi dynaamisia, positiivisia energioita; osaksi vastaanottavia, negatiivisia energioita; osaksi magneettisia, puoleensavetäviä voimia. Kehitysprosessi merkitsee, että negatiivisten ja positiivisten energioiden välille syntyy rakentavia suhteita ja että näistä suhteista syntyy magneettisia voimia (energia = toistriadin energioita, voima = ensitriadin energioita). Tajunnan kehittäminen on samanaikaisesti ”luomisprosessi”. Ihminen käsittelee energioita ja hänen on opittava käyttämään niitä rakentavasti.

¹⁰Se, mitä planeettahierarkia kutsuu ”tahdoksi”, on dynamisoitua ainetta, korkeampien atomilajien atomien ja niihin kuuluvien tajuntalajien kyllästämää ainetta.

¹¹Se, mitä ihmiset kutsuvat ”tahdoksi”, on itse asiassa määrätietoista päättäväisyyttä, yksilön pyrkimystä dynamisoida emotionaalinen tai mentaalinen aine omalla illusiivisella tai fiktiivisellä ajatusmuodollaan.

2.33 TILA JA AIKA

¹Termeillä ”tila” ja ”aika” on esoteerikolle eri merkityksiä, joita niillä ei voi olla eksoteristeille.

²Kosmos on pallo ikiaineessa. Itse pallon käsitteeseen sisältyy myös tilan käsite.

³Tila on pallo, ulottuvuus, ja aivan erityisesti myös tajuntaa, koska tila on täynnä aktuaalistuneen tajunnan omaavia eri ainelajeja, siten tila on täynnä ikiatomeja. ”Tyhjää tilaa” ei ole ikiaineen aiheuttaman valtavan paineen vuoksi. Kosmos on ikään kuin kupla ikiaineessa, kuin ilmapallo, joka paisuu sen täyttyessä ikiatomeista, käyttääksemme epäonnistuneita analogioita.

⁴Tila syntyy aineen kautta. Fyysinen tila syntyy fyysisen aineen kautta. Eri atomimaailmoilla on erilainen tila (ulottuvuus) ja aika (kesto aika). Jos käytetään nimityksiä ”tila” ja ”aika”, tulisi täsmentää, mitä maailmaa tarkoitetaan. Yleensä ”tilan ja ajan tuolla puolen” tarkoittaa itse asiassa ”fyysisen tilan ja fyysisen ajan tuolla puolen”. Ilmaisuu on joka tapauksessa sopimatonta, sillä ”tilan ja ajan tuolla puolen” viittaa kosmoksen ulkopuolella olevaan tilattomaan ja ajattomaan ikiaineeseen. Eräs terävä-älyinen kriitikko sanoi, että myös ”rajaton tila” on ”tila”. Hän ei ymmärtänyt, että käsite voi saada määritelmänsä jo tunnetun käsitteen kieltämisen kautta.

⁵Ihmiset ovat tottuneet ajattelemaan korkeampia maailmoja ikään kuin jonain ulkopuolisina, fyysisen maailman yläpuolella olevina. Mutta kaikki 49 atomimaailmaa sisältyvät fyysiseen maailmaan, eikä mikään niistä ole ”yläpuolella” tai ”ulkopuolella”. Vain aurinkokuntien molekyyliä maailmoilla on eri säteet.

⁶Aikaa voidaan kutsua manifestaatioprosessiksi: liikeaspekti tajunnan aspektissa ja aineaspektissa.

⁷Aika on absoluuttinen samassa merkityksessä kuin nykyhetki on absoluuttinen. Aika on objektiivinen prosessin mittaajana. Aika on subjektiivinen, kun mittaaminen ei ole mahdollista.

⁸Esoteerikolle aika ei ole koskaan jatkuvaa olemassaoloa, vaan se koostuu aikasykleistä, erilaisista manifestaatioaikakausista (jotka ”määrittävät” ajan).

⁹Aika määräytyy manifestaatioprosessien mukaan (tähtien liikkeet mukaan lukien), prosessien mukaan, jotka ovat meneillään kaikissa 49 atomimaailmassa. Niin kauan kuin nämä prosessit jatkuvat, kosmos on olemassa ja siten myös aika ja tila. Me emme kykene mittaamaan ajan kulkua emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa. Mutta se ei tarkoita, etteikö näissä maailmoissa olisi olemassa aikaa niille, joiden on mahdollista seurata manifestaatioprosesseja (kaikkia muutoksia). Ihmiselle tila ja aika ovat olemassa vain fyysisessä maailmassa, koska vain tässä maailmassa hän voi todeta tänne kuuluvat ilmiöt.

¹⁰Tila tavallaan kutistuu jokaisen korkeamman ulottuvuuden myötä, ja myös etäisyyden käsite supistuu. Korkeimmassa kosmisessa maailmassa oleville kosmos on tässä ja nyt ja ikuisesti läsnäoleva. 43-minälle pätee sama aurinkokunnan osalta. Hänen aikakäsittensä ovat valtavat, aurinkokunnalliset syklit. Kausaaliminälle ei planetaarisessa suhteessa ole etäisyyttä kolmessa alimmassa atomimaailmassa. Ihminen on fyysisessä maailmassa riippuvainen fyysisen tilan kolmesta ulottuvuudesta ja vuorokauden aikakäsittelystä.

¹¹Manifestaatioprosessit todistavat ajan olemassaolon, sillä prosessin täytyy jatkua ajassa, tapahtumien peräkkäisyydessä. Aika on siis objektiivinen ilmiö, jota voi mitata prosessia tutkittaessa. On aivan eri asia, että ajan havaitseminen on subjektiivista, koska tajunnanilmaisujen peräkkäisyyttä ei voida mitata.

¹²Tulevaisuuden ennustamisen mahdollisuus, josta on ollut niin paljon epäluotettavaa spekulatiota, riippuu osittain kyvystä todeta nykyisten tapahtumien menneitä syitä, osittain planeettahierarkian ja planeettahallituksen laatimista evoluutiosuunnitelmista. Nämä suunnitelmat osoittavat, millaiset energiat, mitkä uudet tekijät toimivat yhdessä aiemmin annettujen syiden kanssa.

2.34 Ulottuvuuskäsitys

¹Jokaisen uuden ulottuvuuden myötä ”kaikki muuttuu uudeksi”. Pelkästään se, että äly uskoo pystyvänsä arvioimaan emotionaalimaailman ilmiöitä hankkimallaan kolmiulotteisella tilakäsityksellä, on riittävä todiste siitä, miten parantumattoman naiivia kaikki spekulatio on, kuinka aavistamaton se omasta kyvyttömyydestään on.

²Minälle, joka on hankkinut objektiivisen tajunnan, kyvyn tutkia olemassaolon aineaspektia ja siten ulottuvuuksia, kosmos näyttää kutistuvan jokaisen korkeamman ulottuvuuden myötä, kunnes se korkeimmalle minälle monadina-ikiatomina vaikuttaa tiivistyneen yhdeksi ainoaksi pisteeksi, ikeatomipisteeksi. Se, että tämä vaikuttaa ihmisen tajunnalle järjenvastaiselta, osoittaa vain meidän järkemme valtavan rajallisuuden.

2.35 Aikakäsitys

¹Objektiivisesti katsoen ihmisen käsitystä ajasta määrää hänen mahdollisuutensa todeta maapallon pyöriminen ja kiertoliike auringon ympäri. Tämän ansiosta voimme jakaa ajan päiviin ja öihin, tunteihin, minuutteihin ja sekunteihin, viikkoihin, kuukausiin ja vuosiin. Subjektiivisesti katsoen aikakäsitystämme määräävät kokemuksiimme perustuvat tapahtumat, joita todistamme, tapahtumien peräkkäisyys.

²Esoteerikolle, joka tavoittelee tajunnanjatkuvuutta ei vain vuorokauden kaikkien 24 tunnin ajan, vaan myös kautta inkarnaatioidensa, aikakäsitys on jatkuva sarja tapahtumia, joihin hän itse osallistuu tarkkailijana ja toimijana. Siinä piilee myös tajunnanhallinta.

³Planeettahierarkian jäsenten käyttämiin moniin symbolisiin ilmaisuihin kuuluvat ”ajattomuus” ja ”ikuinen nykyisyys” (menneisyys, nykyisyys ja tuleva yhdessä aikakäsittelössä). Tällä tarkoitetaan, ettei heillä ole maailmoissaan minkään ajanlaskun tarvetta, vaan he elävät nykyhetkessä, ”kaiken osallistavassa olemisessa”. Heidän elämässään ei ole päivää eikä yötä, ei vuodenaikoja, ikäkausia, inkarnaatioita jne., mitään siitä, millä ihmisen maailmoissa on niin suuri merkitys. He eivät esimerkiksi laske oppilaidensa inkarnaatioiden lukumäärää, vaan näkevät inkarnaatiot jatkuvana kokonaisuutena (saavutetut tasot ja asteet). ”Ihmisen elämä” on

heille koko sarja inkarnaatioita ihmiskunnassa, ikään kuin päiviä pitkässä, noin 500 vuotta kestäneessä elämässä.

⁴On esoteerikkoja, jotka ovat niin ihastuneita termiin ”illuusio”, että he pitävät sekä tilaa että aikaa illuusioina. Meidän ihmisparkojen on kyllä pitädyttävä inhimillisissä käsitteissä ja kokemuksissa. Paras todiste ajan olemassaolosta on se, että asiat eivät tapahdu samanaikaisesti vaan peräkkäin. Juuri tätä aika on.

⁵Jooga-advaitin käsitys ajasta fiktiona, merkitsee itse asiassa kolmen todellisuusaspektin olemassaolon kieltämistä.

⁶Aika on ilmiö, jota planeettahierarkian mukaan eivät voi ymmärtää edes toisminät, vaan ainoastaan sellaiset kolmasminät, joilla on alkava kosminen tajunta (42). Kosmisesti nähden aika on ikuinen nyt. Käsitteillä ”menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus” ei ole merkitystä superes-sentiaaliminälle (45). Käsitteet ”alku ja loppu” kuuluvat liikeaspektiin (manifestaatioprosesseihin). Aikakäsitteet muuttuvat jokaisen maailman myötä. Toisminät laskevat ajan tähtienvälinä eläinrata-aikakausina, aurinkokuntien, planeettojen ja departementtien aktiivisuus- ja passiivisuuskausina. Kolmasminuuksille on olemassa vain kaksi tilakäsitettä: aurinkokunnallinen tila ja kosminen tila. Ilmaisuu ”tila ja aika”, jota planeettahierarkia käyttää suhteissaan oppilaisiin, viittaa fyysisen maailman tila- ja aikakäsitteisiin. Emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa aikaa ei ole mahdollista laskea, ja niinpä sopimaton sanonta, että näissä maailmoissa ”ei ole aikaa”, on yleisesti hyväksytty.

⁷Korkeimmasta kosmisesta maailmasta katsottuna lukemattomia kosmoksia syntyy, kehittyy ja purkautuu tasaisena virtana. Sama pätee myös aurinkokuntiin. Aionit (4320 miljoonaa vuotta), joiden mukaan me laskemme, ovat kuin sekunteja ikuisuudessa. Itse asiassa sana ”ikuisuus” on sopimaton termi, koska siitä puuttuu aikakäsite, se on ajattomuutta, ”tilan ja ajan tuolla puolen”.

⁸Planeettahierarkian antamien tietojen mukaan aurinkokunnan elinaika maanpäällisinä vuosina ilmaistuna on viisitoistanumeroinen luku. Tämä mainitaan, jotta ihmiskunta vapautuisi (jatkuvasti muuttuvista) fiktiivisistä luvuista, joita tiede silloin tällöin uskoo pystyvänsä toteamaan.

2.36 ”HENKI JA AINE”

¹Korkeampien tajunnanlajien suhde alempiin ainelajeihin on yksi tärkeimmistä esoteriikan ongelmista. Joka tapauksessa se on ongelma, joka on ihmisen käsityskyvyn ulkopuolella, ja tämän tosiasian oivaltaa luultavasti vain esoteerikko. Ilmaisulla ”henki ja aine” on, kuten tavallista, useita merkityksiä, joita ei yleisesti ottaen voida selventää, koska ne edellyttävät tietoa, jonka vain evoluutio lopulta ”paljastaa”. Pythagoralainen monadi oli mysteeri, kunnes Demokritos esitti atomiteoriaansa. ”Aineen pienin ajateltavissa oleva osa” oli ensimmäinen alkeellinen määritelmä (ajateltavuus ei ollut tuolloin kovin suuri). Esoteerikko antaa selvityksen 48 yhä useammista ikiatomeista koostuvista atomilajeista. (Atomi on aineellinen yksikkö, joka muodostaa alkuperäisen aineen tietyn koostumuksen, josta muodostuu uudenlainen, yhä korkeamman toisen ulottuvuuden aine). Teosofit sekoittivat monadin kolmastriadiin. Myös D.K. (joka oli pakotettu käyttämään olemassa olevaa terminologiaa) käytti johdonmukaisesti sanaa ”monadi” tarkoittamaan kolmastriadia, vaikka hän pahoitteli sitä suuresti.

²Vanha okkulttinen määritelmä hengen ja aineen välisestä suhteesta, jonka mukaan henki on aineen korkein laji ja aine hengen alhaisin laji, oli muinoin yksinkertaisin selitys. Okkultistit eivät tuolloin tienneet mitään siitä, että atomimaailmojen erilaiset tiheysasteet johtuvat iki-atomien erilaisista tiheysasteista tai siitä, että todellisuudella on kolme aspektia. Kun ymmärrämme nämä tosiasiat, ymmärrämme myös sen tosiasian, että kaikki alemmat atomilajit sisältävät yhä enemmän ikiatomeja tullen näin ollen yhä ”aineellisemmiksi”, että tajunnan-aspektin ja energia-aspektin kapasiteetti kasvaa valtavasti jokaisen korkeamman atomilajin

myötä, niin että atomilajeista tulee näin ollen yhä ”henkisempiä”. Termillä ”henki” on monitulkintainen merkitys, mutta sitä käytetään esoteerisesti tarkoittamaan sekä atomitajuntaa että tajunnan, energian ja lainmukaisuuden korkeinta synteisiä.

³Toinen esoteerinen sanonta on, että evoluution merkitys on ”hengen ja aineen liitto”. Tämä tarkoittaa sitä, että ihminen on fyysisessä maailmassa hankkinut korkeampia valtakuntia ja siten myös planeetan korkeimpaa olentoa (43-minää) koskevan ymmärtämyksen samoin kuin pyrkimyksen saavuttaa sama valtakunta joskus tulevaisuudessa.

⁴Vielä yksi esoteerinen katsantotapa ilmenee käsityksessä, jonka mukaan seitsemän alinta atomimaailmaa on taitettu yhteen niin, että maailma 43 yhdistyy maailmaan 49, maailma 44 maailmaan 48, maailma 45 maailmaan 47 ja maailma 46 tulee päälle. Tällöin maailmojen välille saadaan tiettyjä suhteita, ja maailma 46 erottuu erityisen tärkeänä. Näiden suhteiden luonnetta ei ole vielä selvitetty. On helpompi ymmärtää, että ykseydenmaailmaa (maailmaa 46) pidetään ”pelastuksen” maailmana.

⁵Fyysisen maailman kiinteässä aineessa (49:7) neljä alinta luomakuntaa elävät elämäänsä, saavat kokemuksia, hankkivat ominaisuuksia ja kykyjä. Fyysinen elämä on välttämätöntä aineen, objektiivisuuden ja itseidentiteetin löytämiseksi. Mutta kun itsetietoisuus on herätetty elämään, alkaa itsetoteutuksen laki toimia, ja se jatkaa toimintaansa, kunnes yksilö on toteuttanut ykseytensä kaiken kanssa, kaikkeuden kanssa. Tämä oli symbolisen ilmaisun merkitys: ”Sinä olet tämä.” Tajunta on yksi ainoa kosminen tajunta. Kun yksilö on saavuttanut tämän kokonaistajunnan, hän on saavuttanut lopullisen päämääränsä. ”Aineesta” on tullut ”henki”. Henki ja aine ovat yhtä. Kun olemme oivaltaneet tämän, ymmärrämme, miten turhaa ihmisen elämä on, jos hän elää fyysistä elämäänsä ikään kuin se olisi ainoa elämänlaji ja elämän tarkoitus; ikään kuin tajunnankehitystä ei olisi olemassa.

Yllä oleva oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Hylozoiiikan maailmankatsomus*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Kaksi. (Livskunskap Två)* Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © 2023 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com). Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2023.08.06.